الدولة
النبوية

DRŽAVA ALLAHOVOG POSLANIKA

NEKA SU ALLAHOV MIR I SPAS NA NJEGA

NAPISAO BIVŠI MINISTAR
RATA ISLAMSKE DRŽAVE

ŠEJH EBU HAMZA EL MUHADŽIR
(ALLAH GA PRIMIO)

مكتبة
الهمّة

El Himma
Islamska država

Izdanje na bosanskom jeziku:
Muharrem, 1438.

Originalan naziv i izdanje:
Ed-Devlet-en-Nebevijja - الدولة النبوية
Ramazan, 1429.

Obrada prijevoda:
IZDAVAČKA KUĆA EL HIMMA

SADRŽAJ

Država Allahovog Poslanika ﷺ

Šejh Ebu Hamza el Muhadžir رحمه الله

Uvod

Sva zahvala pripada samo Allahu, Jedinom Gospodaru i Vladaru, Koji nikome nepravdu ne čini, Jedinom Koji ostaje, Onome Koji čuje svaku žalbu, Koji otklanja svaku brigu i belaj. Neka su mir i salavat na onoga koji je poslan sa sabljom pred Sudnji dan, kao donosioca radosnih vijesti i kao Poslanika koji opominje i da – po Njegovom naređenju – poziva ka Allahu, i kao svjetiljku koja sija. A zatim.

Svaki muvehhid[01] bi trebao znati da su sve vjere kufra, uprkos njihovim različitim izvorima, putevima i kontradiktornim interesima, svjesne da džihad na svakom mjestu vodi do faze uspostavljanja Allahove vlasti na zemlji i vraćanja (ponovnog uspostavljanja) islamskog Hilafeta[02]. One su svjesne da je to jedna veoma ozbiljna stvar koja je teška kao što je buđenje mrtvih i koju nije moguće ostvariti bez prolijevanja krvi. To je stvar za koju svi oni imaju isto mišljenje, a to je da se ne smije dopustiti niti tolerisati na bilo koji način. Zbog toga su za to iskoristili sva moguća sredstva i zanemarili sve etničke prinicipe i estetska uljepšavanja sa kojima su uvijek varali potlačene Allahove robove. I zato što smo mi, nažalost, jedna generacija koja se rodila i odrasla pod vlašću poniženja i podređenosti, kojoj su oduzeta sva značenja časti i ponosa i koja je zaboravila svoju slavu i historiju na kojoj je uspostavljena, moramo se vratiti malo unazad, naročito na koncept poslaničke države i na uslove koji su prethodili njenom uspostavljanju, jer je većini od nas zacrtano u glavi da koncept Islamske države liči konceptu tagutske države, koja je nacrtana od strane Sajks-Pikota (Sykes-Picot), kao što

01 Osoba koja svjedoči i praktikuje tevhid
02 Hilafet (Islamska država u kojoj vlada Šerijat)

su Saddamova[03] država, Esadova[04] (Bešar Esad) ili Husni Mubarekova[05] država.

Neki od nas to shvataju pogrešno, kao da koncept države koja treba da se gradi i uspostavlja predstavlja koncept države Er-Rašida[06], gdje se obraća oblacima na nebu i vadi zlato kao vodu i koji šalje vojske čiji je početak kod neprijatelja, a kraj u Bagdadu.

Zato bacimo pogled na Medinu Poslanika ﷺ, kako bi makar malo vidjeli kretanje uspostave Države Allahovog Poslanika ﷺ. Da li je Medina bila sigurna luka gdje su potlačeni od vjernika tražili zaštitu ili je to bila nova era žrtvovanja duša, novca i jedno dalje poglavlje siromaštva, straha, gladi i nedostatka novca, života i plodova?

Pored toga, želimo saznati da li je Država Allahovog Poslanika ﷺ na početku njene uspostave bila jaka, čvrsta, stabilna, slobodna od pobuna i nepotresiva vjetrom i da li su duše dolazile do grkljana i ljudi počeli loše razmišljati o svome Gospodaru?

Da li je njihova poljoprivreda bila bezbrižna, trgovina aktivna i je li se povećavao broj njihovih ljudi ili je ubijanjem na Allahovom putu sve više nestajalo njihove omladine i starijih i da li su zbog toga njihove farme bile neplodne i trgovina prekinuta?

Da li je ta zemlja imala pitku vodu i svjež vazduh ili je to bila zemlja puna bolesti i neukusne vode?
Jesu li vojske Allahovog Poslanika ﷺ bile bogate ljudima i opremom ili su bile kao što ih je Allah opisao: {Allah vas je i

03 Saddam Husein, bivši tagut Iraka
04 Bešar Hafiz el Esed, tagut Sirije
05 Muhammed Husni Mubarek, bivši tagut Egipta
06 Harun er-Rašid, abesijski halifa, od 170. h.g. – 193. h.g.

na Bedru pomogao, kada ste bili malobrojni!}[07], malobrojne u ljudstvu, opremljene sa istrošenom opremom i u nedostatku životnih potreba?

I krajnji razlog ove opomene je činjenica da smo mi u Iraku i svi drugi muvehhidi sa nama sretni i zadovoljni time što će za nekoliko dana biti druga godišnjica postojanja Islamske države u Zemlji dviju rijeka - Iraku (Biladur-Rafidejn). Dvije godine strpljenja, čvrstoće, žrtvovanja i osvete. Dvije godine i ona (Država) ostaje dalje i žanje glave okupatora i njihovih pomagača, ljuti kafire i liječi prsa (srca) vjernika.

Za ove dvije godine njen brod je plovio našom krvlju i uzdigao svoje građevine našim lobanjama...dvije godine i muslimanska omladina u Iraku je ostala čvrsta na Allahovim naređenjima, uprkos poteškoćama i musibetima i bodežima laži koje su nam u leđa zaboli naši dojučerašnji prijatelji. Ali kao što se kaže: “Ono što te ne ubije, to te ojača.”

Elhamdulillah[08], mi smo danas čvršći i uvjereniji u Allahovu pobjedu, sretniji i držimo se čvršće za našu Državu. {A kad su vjernici saveznike ugledali, rekli su:”Ovo je ono što su nam Allah i Poslanik Njegov obećali, i Allah i Poslanik njegov istinu su govorili!”- i to im je samo povećalo vjerovanje i predanost}[09]

07 Aal 'Imran: 123
08 Sva zahvala pripada Allahu
09 El Ahzab: 22

Prvo poglavlje: opis i priroda zemlje u koju je Allahov Poslanik ﷺ učinio hidžru

Kakav je opis zemlje u koju je Allahov Poslanik ﷺ učinio hidžru i u kojoj je uspostavio prvu Islamsku državu?

Imam Ahmed, dva šejha[10] i Ibn Ishak bilježe da je 'Aiša ﵂ rekla: "Kada je Allahov Poslanik ﷺ došao u Medinu, bila je to zemlja najviše pogođena groznicom i njezine doline imale su najneukusniju vodu i zbog toga je mnoge ashabe zadesila patnja i bolest. A Allah je Svoga Poslanika zaštitio od toga."[11]

Prenosi se u djelu El Muvetta[12] (od imama Malika ﵀), da je 'Abdullah Ib Amr ibn el 'Aas ﵁ rekao: "Kada smo stigli u Medinu, napadnuti smo jednom ozbiljnom epidemijom koja nas je veoma oslabila. Allahov Poslanik ﷺ je izašao napolje ljudima dok su sjedeći klanjali nafile[13]. Allahov Poslanik ﷺ je rekao: "Namaz sjedeći je kao pola namaza stojeći."

Bilježi se u dva sahiha[14] od 'Aiše ﵂ da je Bilal (Ibn Reba) kada je obolio rekao: "Allahu moj, učini prokletim Šejbeta ibn Rebi'u, Utbeta ibn Rebi'u i Umejju ibn Halefa, koji su nas protjerali iz naše zemlje u ovu zemlju groznice." 'Aiša ﵂ je obavijestila Poslanika ﷺ o tome, a on prouči dovu: 'Allahu moj, učini da zavolimo Medinu kao što volimo Meku i još

10 Buhari i Muslim

11 Hišam je rekao: „Njena epidemija (grada Medine) bila je već poznata prije islama. Ako je jedna dolina bila zaražena i čovjek joj se približio, reklo bi mu se: 'Krikni kao magarac!', kada bi to učinio ne bi mu ta dolina naštetila." Jedan pjesnik je rekao, približavajući se Medini: „Doista, ako se iz straha od propasti naviknem na krik magarca onda sam uistinu slabić." [Poezija]

12 Imam Malik ﵀ bilježi u djelu El Muvetta od Jahje bin S'aida da je 'Aiša ﵂ rekla: „Amir bin Fuherdža je imao običaj reći: 'Vidio sam smrt prije nego što sam je okusio. Smrt kukavica dolazi odozgo.'" [Poezija]

13 Dobrovoljni namazi

14 Sahih Buhari i Sahih Muslim

više; podaj nam u njoj zdravlje, blagoslovi nam plodove u našim pregrštima i mjericama, i prenesi groznicu iz nje u Džuhfu..” ‘Aiša ﵂ je dodala: “Kada smo stigli u Medinu bila je najnezdravija od Allahovih zamalja i u dolini Besan[15] je tekla nečista i obojena voda.”

Ibn Battal ﵀ je rekao: “Kada je Allahov Poslanik ﷺ vidio kako su napadnuti njegovi ashabi groznicom i bolestima, pobojao se da će zamrziti to mjesto jer duše odbijaju ono što mrze. Zbog toga je uputio dovu Allahu da otjera bolest, da zavole Medinu kao Mekku ili još više.”

To je dakle bila groznica u Medini koja je napala ashabe Allahovog Poslanika ﷺ i bila je čak uzrok da ‘Aiša ﵂ kaže o svome ocu i Bilalu kada su obolili: “Rekla sam: ‘O Allahov Poslaniče, oni nisu pri razumu i nisu pri svjesti od žestine groznice.’” Neki od onih koji su se iselili vratili su se i nisu mogli podnijeti bolest koja je bila prisutna u Medini, kao što je zabilježeno u dva Sahiha, a od Muslima se prenosi da je došlo osam ljudi iz plemena Ukl kako bi dali prisegu Allahovom Poslaniku ﷺ, ali nisu podnosili klimu u Medini i razbolili su se. U Sahihul-Buhari se prenosi da su izbjegavali da žive u Medini, a u Musnedu od imama Ahmeda se prenosi da su došli Allahovom Poslaniku ﷺ i rekli mu da su vlasnici stoke (beduini) i da nisu poljoprivrednici i žalili su se na groznicu u Medini.

U Sahihu se bilježi da je Džabir Ibn ‘Abdillah ﵁ rekao da je jedan beduin dao prisegu Allahovom Poslaniku ﷺ i obolio je u Medini pa je otišao Allahovom Poslaniku ﷺ i rekao mu: “O Allahov Poslaniče, oslobodi me od moje prisege”, ali je Allahov Poslanik ﷺ to odbio[16].

15 Dolina kod Medine

16 Buhari, En-Nesai i imam Malik bilježe u vezi ovog hadisa govor Allahovog Poslanika ﷺ: “Medina je kao peć kovača. Ona uklanja sve nečistoće i čisti dobrotu.” Imam Buhari bilježi u svome Sahihu govor Allahovog Poslanika ﷺ: “Naređeno mi je iseljenje u jedan grad

Iz gore navedenog se može vidjeti da je zemlja koju je Allah izabrao za iseljenje Svoga Poslanika i uspostavljanje Njegove vjere bila jedna vrlo zagađena zemlja sa nečistom i obojenom vodom, tako da su čak najveći ashabi kao Bilal ﵁ njenu bolest osjećali jako teškom i proklinjali one koji su bili razlog njihovog iseljenja iz zemlje kafira, dok je on bio onaj koji je podnosio velike muke u Mekki. Ali uprkos ovoj bolesti i muci, to nije bilo ni za koga opravdanje da napusti zemlju hidžre i vrati se nazad kao u priči 'Uklisa i beduina.

Strpljenje u poteškoćama Medine bio je znak sreće, čak i nakon smrti Allahovog Poslanika ﷺ.

Prenosi se u Sahihul-Muslimu od Ebu S'aida Mevla (oslobođenog roba) El Mehrija da je u noćima nereda otišao kod Ebu Sa'ida el Hudrija tražeći njegov savjet u vezi napuštanja Medine, žaleći se na visoke cijene koje prevladavaju u Medini i njegovu veliku familiju. Rekao mu je da ne može podnijeti teškoće Medine i njenu neravnu (grubu) okolinu. Ebu Sa`id el Hudri mu je rekao: "Teško tebi! Ne savjetujem ti da to učiniš jer sam čuo Allahovog Poslanika ﷺ da je rekao: 'Niko neće do smrti trpjeti poteškoće Medine, a da se ja za njega na Sudnjem danu neću zauzimati ili mu biti svjedok u njegovu korist, pod uslovom da je musliman.'"

(Medinu), koji će pobijediti sve druge gradove. Narod ga naziva Jesrib, ali njeno pravo ime je Medina. Ona progoni narod kao što peć otklanja šljaku sa gvožđa."

Drugo poglavlje:
SIGURNOSNO I EKONOMSKO (VOJNO) STANJE DRŽAVE ALLAHOVOG POSLANIKA ﷺ

Život časnih ashaba ﵃ u Poslanikovoj ﷺ državi bio je ispunjen stalnim strahom, brigom i opreznošću, a naročito u prvoj fazi njene uspostave i u vremenima iskušenja. Bilježi se od Enesa ﵁ u Sahihu: "Allahov Poslanik ﷺ je bio najbolji, najvelikodušniji i najhrabriji od svih ljudi. Jedne noći uplašili su se stanovnici Medine jer su čuli buku. Allahov Poslanik je sreo ljude dok je jahao neopremljenog konja, koji je pripadao Ebu Talhi, a na ramenu mu je visila sablja. Rekao im je: 'Ne strahujte, ne strahujte,'[17] a zatim je dodao: 'Našao sam jednog konja koji je jako brz.'"

Uzbuna ljudi radi jedne male buke ukazuje na to da su čak radi najmanje opasnosti bili uplašeni i mobilizirani, iako se radilo o potencijalnoj opasnosti kao što je zvuk kamena koji padne sa vrha brda. Taj zvuk se može uporediti sa današnjim eksplozijama koje prouzrokuju neprijatelji islama, Allah ih uništio.

Tako da Ummet kada se nalazi u ratnom stanju i neprijatelj se nalazi u neposrednoj blizini, mora da očekuje napad svakog trenutka. Trebali bi se suočiti sa opasnošću, a ne zanemariti je. El Muhalleb ﵀ je rekao: "Ali kada je Allahov Poslanik ﷺ vidio nadolazeću paniku, znao je da neće biti iznenađen jer mu je Allah rekao: {A Allah će te od ljudi štititi.[18]}."

Ovdje je bitna korist, naročito za emira ili imama. Imam Ibn Battal ﵀ je rekao: "Imam sebe ne smije izložiti opasnosti, jer je

17 "Ne strahujte," a u drugoj predaji je rekao: "Vi nećete strahovati," kao što se bilježi u El Bejhakiju, a misli se da tamo ništa ne postoji što bi ih zastrašilo i što bi im naštetilo. Imam En-Nevevi ﵀ je rekao: „U tome je dozvola jednom čovjeku da sam sazna novosti u vezi neprijatelja ako u tome ne vidi propast."
18 El Ma'ida: 67

on onaj koji organizuje muslimane i ujedinjuje njihovu riječ.”

Od dolaska Allahovog Poslanika ﷺ u Medinu, on ﷺ je maksimalno ulagao trud u žaštiti samog sebe čuvanju od neprijatelja, koristeći za to mnoga sredstva, do konačne objave Svemoćnog: {A Allah će te od ljudi štititi.[19]}.

Bilježi se u Sahihu od majke vjernika ‘Aiše رضي الله عنها da je Allahov Poslanik ﷺ uvijek bio budan noću. Kada je došao u Medinu rekao je: “Želio bih da jedan pobožan čovjek od mojih drugova večeras mi drži stražu!” (‘Aiša رضي الله عنها prenosi:) ‘Čuli smo odjednom zveketanje oružja.’ On reče: ‘Ko je tu?’ On (pridošli) odgovori: ‘Ja sam S’ad Ibn Vekkas i došao sam da ti držim stražu.’ I tako je (te noći) spavao Allahov Poslanik ﷺ.” A u drugoj predaji stoji: “Čak smo ga čuli da hrče.”

Ovo potvrđuje važnost straže i opreznost protiv neprijatelja.

Bilježi En-Nesai da je Allahov Poslanik ﷺ na početku dolaska u Medinu noću ostajao budan. Zato bi Allahov Poslanik ﷺ bio umoran od duge straže i nije mogao mirno spavati, zbog čega je imao želju da neko dođe i drži mu stražu, a razlog tome je bila njegova velika pažnja i opreznost.

On ﷺ je bio najbolji stražar, jer je pored svoga jakog umora čuo zveketanje oružja u noći i ustao da vidi šta se dešava.
El Hafiz رحمه الله kaže u djelu El Feth[20]: “Pouke iz hadisa su poduzimanje mjere opreza, opreznost od neprijatelja, važnost zaštite vođe ljudi, iz straha da bi mogao biti ubijen. Isto tako je u hadisu pohvala za onoga ko prinosi dobru i takav se naziva salihom[21].

19 El Ma'ida: 67

20 Fethul-Bari, Šerh Sahihul-Buhari

21 Pobožnim, ispravnim, dobrim

Allahov Poslanik ﷺ je uprkos svome jakom tevekkelu[22] bio jako oprezan u vezi toga da bi mogao biti praćen na ovakav način. Nosio je dvije pancirne (sa lancima) košulje (kao duplu zaštitu), kada bi zaoštrila borba bio bi ispred svih ostalih, jer tevekkul se ne suprostavlja pripremi. Tevekkul je djelo srca, dok je ostatak djelo tijela."

U prethodnom hadisu se nalaze mnoge koristi, ali mi ćemo spomenuti dvije najvažnije:

Prvo: U govoru Enesa bin Malika ﷺ: "Poslanik je sreo ljude dok je jahao neopremljenog konja(bez samara) koji je pripadao Ebu Talhi i sablju je nosio" Hadis pokazuje izmjeru njegove spremnosti za borbu u najkraćem vremenu i da se njegovo oružje I borbene sprave nisu nalazile u jednom dalekom skladištu, nego da je oružje nosio sa sobom ili ga imao ispred sebe.Zbog toga je najbrže reagovao na zvukove i bio najspremniji među njima.

Es-Sada i Eš-Šafija[23] su mišljenja da je nošenje (posjedovanje) oružja obaveza i da nije dozvoljeno ostaviti ga ili biti bez njega. A da ne govorimo o njegovom ostavljanju u skladište ako postoji prijetnja od neprijatelja. I ovo biva još jače i preče kad je džihad fardul-'ajn[24].

Allah ﷻ je rekao: {Nevjernici jedva čekaju da vi zanemarite oružje svoje i opremu svoju, pa da na vas svi odjednom navale.[25]}.

Ibn Kesir ﷺ je rekao: "Što se tiče naredbe nošenja oružja u slučaju namaza u strahu, jedan dio uleme to smatra obaveznim, a to dokazuju očiglednim ajetom i to je jedna od

22 Oslonac na Allaha
23 Misli se na vodeće učenjake šafijskog mezheba
24 Obaveza svakoga
25 En-Nisaa': 102

dviju izjava Eš-Šafije i na to ukazuju riječi Allaha ﷻ: {…A ako vam bude smetala kiša ili budete bolesni, nije vam grijeh oružje svoje odložiti, ali, oprezni budite.[26]}.

El Kurtubi ﵀ je rekao: "Zahirije su rekle: 'Nošenje oružje u namazu u strahu je obaveza, jer je Allah ﷻ to naredio, osim onima koje ometa kiša. U tom slučaju je dozvoljeno spustiti oružje.'"

Ibn el 'Arabi je rekao: "Kada klanjaju drže svoje oružje ako su u strahu." Eš-Šafija je to potvrdio i to je jasan govor iz Kur'ana."

Iz prethodnih riječi Ibn 'Arabija, jasno je da je obaveza nositi oružje kada postoji strah (prijetnja od neprijatelja) bilo to u namazu ili van namaz što je adekvatnije, jer nošenje oružja u namazu će bez sumnje prouzrokovati dodatna pokretanja i poteškoće, ali je postalo obavezno, a svrha toga je opreznost od neprijatelja.

El Kurtubi ﵀ je rekao: "Ovo ukazuje na ojačanje spremnosti i opreznosti od neprijatelja u svakoj situaciji i nedopuštanje kapitulacije jer nijednoj vojsci se ne desi nešto loše osim u popuštanju u opreznosti."

Ed-Dahhak je također rekao: "Govor Uzvišenog {...ali, oprezni budite}[27] znači nosite vaše sablje jer to je izgled jednog borca."

O mudžahidi, bojte se Allaha i ne krijte vaše oružje jer ste vi u džihadu koji vam je fardul-'ajn i vama je dužnost da budete spremni za njega u svakom trenutku.

Osim toga, razlog zbog kojeg mudžahidi završe u

26 En-Nisaa': 102
27 En-Nisaa': 102

zarobljeništvu je ostavljanje oružja sa izgovorom da je to radi "sigurnosti". Stoga bi mudžahid trebao da nosi oružje, koje je lahko i od velike koristi, kao kajš pun ručnih bombi ili jedna lagahna puška.

Drugo: U govoru Allahovog Poslanika ﷺ: "želio bih da jedan pobožan čovjek od mojih drugova večeras mi drži stražu" je istaknuta važnost i vrijednost straže.

Ibn Abbas ؓ je rekao: "Allahov Poslanik ﷺ je rekao: 'Dva oka džehennemska vatra neće dotaći; oko koje plače iz straha prema Allahu i oko koje je bilo budno čuvajući stražu na Allahovom putu.'"

El Hakim prenosi da je Ibn 'Omer ؓ rekao: "Allahov Poslanik ﷺ je rekao: 'Hoćete li da vas obavijestim o noći koja je bolja od Lejletul-Kadr? To je noć jednog stražara koji je držao stražu u državi straha, strahujući se da se neće vratiti svojoj porodici.'"

'Osman ibn 'Affan ؓ je rekao: "Čuo sam Allahovog Poslanika ﷺ da je rekao: 'Jedna noć straže na Allahovom putu bolja je za čovjeka od hiljadu noći u čijim danima posti, a noćima klanja.'"

Od Ahmeda se isto tako prenosi da je on ﷺ rekao: "Onaj koji je iza muslimana držao stražu na Allahovom putu, dobrovoljno a ne po naređenju vladara, neće vidjeti vatru svojim očima nego samo radi ispunjenja zakletve jer Allah ﷻ kaže: {I svaki od vas će do njega stići!}[28]

U Sahihu se bilježi da je on ﷺ rekao: "Džennet je za onoga koji drži uzde svoga konja na Allahovom putu, sa nepočešljanom kosom i sa nogama prekrivenim prašinom. Kada se postavi na stražu on bude potpuno zadovoljan sa svojom pozicijom

28 Merjem: 70

i kada se postavi na kraju vojske on prihvati tu poziciju sa zadovoljstvom. Kada traži dozvolu ne dozvoljava mu se i kada se zauzme ne prima mu se zauzimanje."

Tako mudžahid treba urediti smjenu straže ako dvojica ili više spavaju na jednom mjestu, tako da jedan stražari dok drugi spava, jer je to sunnet Allahovog Poslanika ﷺ u borbi i džihadu.
Zato islam naređuje da se požuri na spavanje poslije jacije namaza i da se ne gubi vrijeme na nešto beskorisno.

Prenosi se u dva Sahiha da je Allahov Poslanik ﷺ mrzio razgovore poslije jacije.

Također se prenosi da je Omer رضي الله عنه udarao ljude zbog razgovora poslije jacije, govoreći: "Jel razgovor za početak noći, a spavanje za njen kraj?"

Nema sumnje da je straža na Allahovom putu zapravo ribat, jer ribat je čuvanje straže na jednom mjestu gdje strahuješ od neprijatelja i on od tebe.

On ﷺ je rekao: "Jedan dan proveden na straži na Allahovom putu bolji je od mjesec dana posta i namaza. A ko umre u tom stanju biće nagrađen od Allaha za posao koji je učinio, a ako je živ, biće nagrađen opskrbom i biće sačuvan od kaburskih iskušenja."

On ﷺ je također rekao: "Jedan dan boravka (straže) na Allahovom putu, vrijedniji je od dunjaluka i svega što je na njemu."

O muvehhide, ne budi nemaran prema straži za sebe i svoju braću, jer mi smo doživjeli posljedice i katastrofe koje donosi napuštanje straže. Zato boj se Allaha o Allahov robe i ne napuštaj sunnet Allahovog Poslanika ﷺ.

EKONOMSKO STANJE U DRŽAVI ALLAHOVOG POSLANIKA ﷺ

O ekonomskom stanju Države[29] Poslanika ﷺ: Novonastala Država Poslanika ﷺ živjela je u fatalnom stanje siromaštva od koje niko nije bio pošteđen, ni mlado ni staro.

U Sahihu se prenosi od Ejuba da je Muhammed rekao: “Bili smo sa Ebu Hurejrom dok je nosio dva komada odjeće ofarbana crvenom glinom. Čistio je nos tom odjećom i rekao: ‘Ebu Hurejra čisti nos posteljinom! Bilo je vremena u kojima sam padao u nesvijest između minbera Allahovog Poslanika ﷺ i boravišta ‘Aiše رضي الله عنها nakog čega bi neki prolaznik došao i stavio svoju nogu na moj vrat smatrajući me ludim, ali u stvarnosti nisam bio lud i nisam patio ni od čega osim od gladi.’”

To su bili časni gosti u mesdžidu Allahovog Poslanika ﷺ gdje su viđeni od svih ashaba kako su padali u nesvijest od bola i jačine gladi ali niko im ništa nije mogao dati.

Ebu Hurejra رضي الله عنه je rekao kao što se prenosi u Sahihu: “Najvelikodušniji prema potrebnima među ljudima bio je Dža’fer ibn Ebi Talib. Vodio nas je svojoj kući i nudio nam sve što bi se nalazilo u njoj. Ponudio nam je čak i jednu praznu, savijenu kožnu posudu (za margarin) koju smo rascijepili i olizali sve što je preostalo u njoj.”

Tako možeš zamisliti o mudžahide koji si obasut Allahovom milošću stanje gladi koje je dovelo tako jednog velikodušnog

---

29 Ovo je odgovor onima koji osuđuju našu braću mudžahide za proglašenje Islamske države u Iraku i kažu da Država mora obezbijediti ljudima hranu, vodu, obrazovanje, i medicinske usluge čineći ovo temeljom za uspostavu Islamske države i smatrajući da bez ovoga ne može Islamska država biti proglašena.Stanje muslimana u vremenu Allahovog Poslanika ﷺ liči današnjim okolnostima Islamske države u Iraku. Za vrijeme Poslanika ﷺ bilo je čak puno teže za stanovnike Države. Ali samo sa odlučnošću, čvrstoćom i jekinom(uvjerenje) u Allahovu pomoć dolazi pobjeda i spas.

čovjeka kao Dža'fera da pozove časne goste dok je imao samo jednu kožnu posudu sa tragovima margarina, koju su rascijepili da bi je olizali!

Dolazak Dža'fera u Medinu je bilo u vrijeme bitke na Hajberu i Ebu Hurejra je primio islam u istoj godini, to je bila sedma godina nakon hidžre Allahovog Poslanika ﷺ, što znači da je bilo teško i bolno stanje siromaštva koje je trpila Država Poslanika sedam godina nakon njene uspostave. I to nakon što je Allah počastio muslimane ratnim plijenom u bici na Hajberu.

Također možemo vidjeti stanje siromaštva i gladi gostiju islama. Plemeniti ashab nam je ispričao kako je čekao na starije ljude da bi ih pitao o jednom ajetu iz Allahove Knjige: "Pitao sam ga samo kako bih ugasio glad." Na kraju ga je pozvao Allahov Poslanik ﷺ i našao mlijeko u svojoj kući koje mu je bilo poklonjeno. On ﷺ je rekao: 'O Eba Hirr[30]!' Ja odgovori: 'Odazivam ti se Allahov Poslaniče!` On ﷺ reče: 'Idi i pozovi narod Suffe meni.' Ovaj narod Suffe su bili gosti islama koji nisu imali porodice, niti novca, niti ikoga na koga bi se mogli osloniti i kada bi god bilo donešeno nešto za sadaku Allahovom Poslaniku ﷺ, on bi to poslao njima ne uzimajući ništa od toga. Uznemirila me naredba Allahovog Poslanika ﷺ i rekao sa sam sebi: 'Kako će ova mala količina mlijeka biti dovoljna za narod Saffe?' Pomislio sam da ja imam veće pravo napiti se ovog mlijeka kako bih se ojačao. Pitao sam se šta li će ostati za mene od ovog mlijeka. Bilo kako bilo nisam mogao drugačije nego poslušati Allaha i Njegovog Poslanika ﷺ, pa sam otišao narodu Saffe i pozvao ih…"[31]

30 Ebu Hurejre

31 Prenose Buhari i drugi. Ostatak hadisa glasi: „...otišao sam njima i pozvao ih. Došli su i zamolili za dozvolu da uđu kod Allahovog Poslanika. Pušteni su unutra i zauzeli su mjesta u kući. Allahov Poslanik ﷺ je rekao: 'O Eba Hirr!' Ja rekoh: 'Odazivam ti se Allahov Poslaniče!' On reče: 'Uzmi je i daj im.' Uzeo sam posudu (sa mlijekom) i dodao je jednom čovjeku koji se napio iz nje koliko je htio I vratio mi je nazad, zatim sam je dao drugom

Ovdje se pokazuje slika nesebičnosti i davanje prednosti drugima nad sobom radi njihove koristi i zaštite. Tako bi trebao postupati svaki musliman prema svojoj braći u vremenima nevolje i poteškoća, jer je nesebičnost tu da bi ojačala muslimane. Allah ﷻ kaže: {...i više vole njima nego sebi, mada im je i samima potrebno.[32]}.

Ovdje se isto ubraja vitez muslimana i muž kćerke Allahovog Poslanika ﷺ 'Ali ibn Ebi Talib ﵁. On je radio kod jednoga židova za nekoliko hurmi, kako bi sa njima umanjio bol gladi. Et-Tirmizi prenosi da je rekao: "Izašao sam u jednom zimskom danu iz kuće Allahovog Poslanika ﷺ dok sam zavezao kožni ogrtač oko svojih kukova jer sam bio mnogo gladan. Da je bilo jela u kući Allahovog Poslanika ﷺ jeo bih. Tako sam izašao na polje da tražim nešto (za jelo). Prošao sam pored vrta jednog židova dok je vadio vodu iz jednog bunara. Posmatrao sam ga kroz jednu rupu na zidu, pa on reče: 'Šta je sa tobom o beduine? Želiš li za svaku izvađenu kantu (vode) iz bunara jednu hurmu?' Ja rekoh: 'Da! Otvori vrata da uđem!' On otvori vrata, ja uđoh i on mi dade svoju kantu. Za svaku izvađenu kantu (iz bunara) dao mi je jednu hurmu dok mi ruka nije bila puna. Onda sam spustio njegovu kantu i rekao: 'Ovo mi je dosta!' Pojeo sam ih i napio se vode!"

I ovdje je jedna situacija koja je veoma sažaljujuća. Ibn Abbas ﵁ prenosi da je Allahov Poslanik ﷺ posjetio jednog čovjeka koji bio bolestan i rekao mu: "Imaš li kakvu želju? On

---

čovjeku koji je također pio koliko je htio onda sam je ponudio jednom drugom čovjeku koji je pio koliko je htio. Na kraju, nakon što je cijela grupa pila koliko je htjela, dodao sam posudu Allahovom Poslaniku ﷺ koji ju je uzeo, stavio u svoju ruku i pogledao me, te se nasmijao i rekao: 'O Eba Hirr!' Ja odgovori: 'Odazivam ti se o Allahov Poslaniče!' On reče: 'Ostali smo još samo ja i ti!' Ja rekoh: 'Da Allahov Poslaniče!' On reče: 'Sjedi i pij.' Sjeo sam i pio. On reče: 'Pij.' Ja sam pio. Nastavio je dalje da mi govori da pijem dok nisam rekao: 'Ne, tako mi Allah Koji te je poslao sa Istinom, nema više mjesta (u mom stomaku). 'On ﷺ reče: 'Daj je meni.' Kada mu vrati posudu zahvalio je Allahu i spomenuo je Allahovo ime i popio ostalo mlijeko."

32 El Hašr: 9

odgovori: 'Želim pšeničnog hljeba.' Allahov Poslanik ﷺ reče: 'Ko god ima pšenični hljeb neka ga pošalje svome bratu.'" Ali kada dođe do toga da glad obuzme djecu, onda je to veoma užasno. Ebu Davud prenosi da je 'Ali ibn Ebi Talib رضي الله عنه ušao kod Fatime dok su plakali El Hasan i El Husejin. On upita: "Žašto plaču? Ona odgovori: 'Zbog gladi.'"

Et-Tirmizi prenosi da je Rafi'a ibn 'Amr rekao: "Bacao sam kamenje na datulske palme koje su pripadale nekima od ensarija. Pa su me odveli Allahovom Poslaniku i on reče: 'O Rafi'a! Zašto si bacao kamenje na njihove datulske palme?' Ja odgovori: 'Zbog gladi, o Allahov Poslaniče!'"

Njihova odjeća i ono što je pokrivalo njihove stidne dijelove tijela nije bilo bolje od njihovog jela. U Sahihu se bilježi da je jedna osoba upitala Allahovog Poslanika ﷺ o obavljanju namaza u jednom jedinom odijelu. Allahov Poslanik ﷺ odgovori: "Da li to posjeduje svako od vas dva odjela?"

Odjeća je bila često kratka, uska i jedva je pokrivala stidna mjesta ashaba tokom namaza u mesdžidu Allahovog Poslanika ﷺ.

Sahl bin Sa'd prenosi: "Neki ljudi bi klanjali sa Poslanikom ﷺ sa njihovim izarima[33] zavezani oko vrata kao što to mladići rade. Stoga je Allahov Poslanik ﷺ naredio ženama da ne dižu glave dok ljudi ne sjednu uspravno."

Ibn Battal رحمه الله je rekao da je Et-Tahavi rekao: "Oni koji su svoje izare oko vrata vezali, nisu imali ništa drugo (da obuku), a Allah zna najbolje, jer da su imali nešto drugo obukli bi to u namazu. Ne bi se zabranilo ženama da dižu glave dok ljudi ne bi sjedeli uspravno, tako da su se njihova pravila

33 Izar je jedna vrsta haljine koja se oblači ispod stomaka da bi se pokrio donji dio tijela.

razlikovala u namazu što je suprotno onome što je Allahov Poslanik ﷺ rekao o imamu: ‘Tako se ne razlikujte od njega’ i njegova izjava ‘i ustanite kada on ustane.’”

‘Amr ibn Selema je uobičajeno predvodio ljude u namazu pa mu se jedne prilike otkrio stidni dio jer je imao samo taj kratki kaput. Kada mu je kupljen duži kaput sa kojim se mogao pokriti u namazu rekao je: ‘Nikad nisam bio sretniji u vezi nečeg kao u vezi ovog ovdje.’”

Ženama je dakle bilo zabranjeno dizanje glava iz straha da bi mogle vidjeti stidni dio ljudi kada bi se dizali sa sedžde.

Postoji li siromaštvo koje je gore od ovoga?

Jedan čovjek može trpjeti bol gladi, ali ako nema ništa da pokrije svoj stidni dio onda je to bolno i teško.

Činjenica da su Allahov Poslanik ﷺ i časni sahabi vidjeli ovu situaciju a nisu mogli ništa poduzeti je zaista ozbiljna stvar.

Ono što rasplače oko je činjenica da siromašto nije zaobišlo ni Allahovog Poslanika ﷺ, najboljeg, najvelikodušnijeg i najčasnijeg od svih stvorenja.

U Sahih Muslimu Enes bin Malik ؓ je rekao: “Jednog dana sam posjetio Allahovog Poslanika ﷺ i našao ga da sjedi u društvu ashaba i razgovara sa njima, a bio mu je stegnut stomak sa jednim zavojem. Usama je rekao: ‘Prošao sam pažljivo i upitao neke od njegovih drugova, zašto je Allahov Poslanik stegao svoj stomak.’ Oni rekoše: ‘Zbog gladi.’”

U drugoj predaji stoji: “Ebu Talha je vidjeo Allahovog Poslanika ﷺ kako leži u mesdžidu dok se okretao sa leđa na stomak. Otišao je Ummu Sulejmi i rekao: ‘Vidio sam Allahovog Poslanika da leži u mesdžidu i okretao se sa leđa na

stomak, mislim da je gladan.’ Onda je otišao mojoj (Enesovoj) majci i rekao: ‘Da li imamo nešto?’ Ona odgovori: ‘Da, imam nekoliko komada hljeba i nekoliko hurmi.’ Ako nam Allahov Poslanik dođe sam možemo mu dati da jede dok se ne zasiti, ali ako neko dođe sa njim, neće im biti dovoljno.´”

Zato vidi, o ti koji se žališ na težak život, kako je tvoj Poslanik ﷺ bio umoran od gladi dok mu se to vidjelo na licu. Čak se okretao sa leđa na stomak radi jačine gladi i Enes je dok je sjedio u jednoj grupi drugova upitao, šta je sa njim, a oni rekoše, da radi to zbog gladi i da niko ništa ne može učiniti za njega ﷺ. Ako bi i našli nešto to su bili komadi hljeba koji nisu bili dostojni jednom plemenitom gostu kao što je Allahov Poslanik ﷺ.

On ﷺ bi provodio noći, a ništa jeo ne bi, neka su mir i salavat na njega.

Ibn Abbas ﵁ prenosi da je Allahov Poslanik ﷺ provodio uzastopne noći gladan i da njegove žene nisu mogle naći ništa i većina njihovog hljeba bio je od ječma. Da, njegove ﷺ žene, o vi koje se bunite vašim muževima tražeći više opskrbe, a ovo važi posebno za žene mudžahida koji su na Allahovom putu. To su žene Allahovog Polanika ﷺ i kćerke plemenitih drugova koji su se umarali radi gladi.

Bilježi se u Sahih Muslimu od Ebu Hurejre ﵁ da je rekao: “Tako mi Onoga u Čijoj je ruci duša Ebu Hurejre, Allahov Poslanik ﷺ nije mogao sebi priuštiti da obezbijedi dovoljno hrane za svoju porodicu koja bi (napunila svoje stomake) sa hljebom i pšenicom, i to tri uzastopna dana, dok nije napustio ovaj svijet.”

Bilo je to bilo bliže tome, da on ﷺ nije dovoljno snadbjevao svoje žene sa ječmenim hljebom i mekinjama kao što je spomenuto u Sahihu da je Ebu Hurejre ﵁ rekao: “Allahov

Poslanik ﷺ napustio je ovaj svijet a nije se sit najeo hljeba od ječma."

Zbog čega srce krvari i što duša zamisliti ne može je činjenica da je tvoj Poslanik ﷺ bio iscrpljen od gladi i što ga je natjeralo da primi poziv jednog židova na jedno bezukusno jelo i čak mu je dao svoj štit u zalog, kako bi donio ječma od kojeg bi mogao pripremiti jelo za svoju porodicu.

U Sahihu se bilježi da je Enes رضي الله عنه rekao: "Otišao sam kod Allahovog Poslanika sa nešto ječmenog hljeba, koji je bio posut sa stopljenom mašću jakog mirisa. Allahov Poslanik dao je svoj štit u zalog jednom židovu za dvadeset sa'a[34] hrane za njegovu porodicu. Tog dana (u kojem ga je dao u zalog) čuo sam ga da je rekao: 'U kući Muhammeda nema više sa' hurmi ili sa' žitarica.' U to vrijeme je imao devet žena."

Kaže Hafiz u El Feth o njegovom ﷺ govoru 'u kući Muhammeda nema više sa' hurmi ili sa' žitarica': "On to nije rekao radi nezadovoljstva ili da bi se žalio - da Allah sačuva - već je to rekao kako bi opravdao odazov na poziv židova i davanja mu štita u zalog."

Da, Allahov Poslanik ﷺ je primio poziv jednog židova za ječmeni hljeb i za mirisnu mast, a razlog tome je bila glad i nužda koje su ga čak prisilile da židovu, čiji je novac u najboljem slučaju pomiješan sa halalom i haramom najdražiji posjed muslimana, da u zalog nešto od svog oružja.
Allah Svemogući kaže: {Oni mnogo laži slušaju i mnogo ono što je zabranjeno jedu[35]}. Da je Allahov Poslanik ﷺ našao nešto kod jednog muslimana što bi mogao iznajmiti, on bi to sigurno učinio.

34 Mjera
35 El Ma'ida: 42

El Hafiz je rekao: “Ulema je rekla: ‘Mudrost iza toga da je on ﷺ dao prednost trgovini sa židovom nad bogatim ashabima je ili da nam pokaže da je dozvoljeno ili zato što nisu imali namirnica koje su prelazile njihove potrebe ili jer se bojao da neće primiti cijenu ili nadoknadu i on ih nije htio dovesti u neugodnu situaciju.’”

Ja kažem: “Nemoguće je da Allahov Poslanik ﷺ da svoju opremu u zalog svome neprijatelju, bio on čak mu’ahad[36] , osim iz razloga jedne teške nevolje koja je samo ovim putem mogla biti riješena, a Allah najbolje zna. Dovoljno ti je da znaš, kao što se prenosi u Sahihu, da je on ﷺ umro dok je njegov štit bio u zalogu kod jednog židova za 30 sa’a ječma za svoju porodicu. U drugoj predaji stoji: ‘On je to uzeo kao opskrbu za svoju djecu.’ I Ahmed prenosi: ‘Umro je, a nije mogao ništa naći da ga otkupi.’”

ZAKLJUČAK O STANJU DRŽAVE ALLAHOVOG POSLANIKA ﷺ

Ovo je bilo stanje Države Allahovog Poslanika ﷺ od početka njene uspostave do smrti Allahovog Poslanika ﷺ. Glad koja je pogodila svakoga, u mjeri čiju opasnost ne može shvatiti niko ko nije osjetio glad. Uprkos svemu, nismo nikad čuli da jedan musliman ili čak munafik osuđuje svoju državu i da je rekao da on ﷺ nije mogao da hrani sam sebe niti svoje drugove. Kako je on onda mogao uspostaviti jednu državu koja nema fundamente jedne države i to najpotrebnije temelje, a to su hrana i piće?

36 Kafir pod ugovorom

VOJNO STANJE DRŽAVE ALLAHOVOG POSLANIKA ﷺ

Kakvo je bilo stanje vojske Allahovog Poslanika ﷺ kad je u pitanju vojna priprema?

Da li je prolazila kroz iste poteškoće ili su vojni napori imali prednost nad drugim aspektima života u Medini?

Prenosi se u dva Sahiha da je Džabir ibn 'Abdillah رضي الله عنه rekao: "Poslao je Allahov Poslanik jednu skupinu vojske na obalu i imenovao je Ebu 'Ubejdu ibn el Džerraha za njihovog vođu. Bili je 300 ljudi. Izašli smo i prešli već jedan dio puta kada nam je gotovo nestalo putne zalihe. Ebu 'Ubejda je neredio da se prikupi sva zaliha hrane što se i učinilo. Naša putna zaliha se sastojala iz hurmi. Ebu 'Ubejda je nastavio da nam daje naš dnevni obrok do te mjere dok se toliko nije smanjilo da nismo dobivali ništa osim jedne hurme dnevno. Ja sam upitao: 'Koju korist vam može donijeti jedna hurma?' On je rekao: 'Mi smo naučili da cijenimo njenu vrijednost kada je čak i to nestalo.'

U drugoj predaji stoji: 'Krenuli smo i bilo je nas 300 ljudi koji su nosili putnu zalihu na njihovim ramenima.' A Muslim je prenio: 'On nam je dao vreću hurmi i osim toga nije ništa našao za nas. Ebu 'Ubejda je davao svakome od nas po jednu hurmu (na dan). Rekao sam: 'Šta ste učinili s time?' On je rekao: 'Pijukali smo to kao što pijuće jedno mladunče i pili smo vodu i to nam je bilo dovoljno za cijeli dan pa sve do večeri. Opucavali smo lišće pomoću naših štapova, umakali ga u vodu i jeli.'"

Buhari spominje: "Snašla nas je tako teška glad da smo čak jeli *habat* (lišće Salama, jednog trnovitog pustinjskog drveta) i iz tog razloga je ova vojska postala poznata kao Habat vojska." U ovom hadisu se nalazi mnogo koristi, a mi ćemo spomenuti

samo tri aspekta od toga:

Prvo: Izjava ‘on nam je dao vreću hurmi i osim toga nije ništa našao za nas’ i izjava ‘koji su nosili putnu zalihu na njihovim ramenima, a onda je naša putna zaliha došla do kraja.’
Ovo je Allahov Poslanik ﷺ, najmilostiviji od stvorenja prema stvorenjima. Onaj koji je najviše zabrinut šta koristi (ljudima), onaj koji otklanja štetu od njih i onaj koji ima najviše znanja o ratovanju. On šalje jednu vojsku u vruću i tešku pustinju sa njihovom zalihom na njihovim ramenima, koja nije bila dovoljna da stignu do svog cilja, a borili su se protiv jedne spremne vojske. Nema sumnje u to da on ﷺ nije znao o trajanju bitke, teškoći puta, ono što je bilo potrebno vojniku od zalihe i količine koja bi mu bila dovoljna i najmanju količinu koja bi mu bila dovoljna, a to ili putem svoga ﷺ znanja ili pitajući stručnjake od ashaba i emira bitke.

To znamo putem govora: “On nam je dao vreću hurmi i osim toga nije ništa našao za nas.”

Pitanje glasi: Da li je dozvoljeno poslati jednu vojsku čije je stanje ovakvo? I da li se smatra ovo stanje kao mana Islamske države i njene vojne snage?

Mi kažemo: Allahov Poslanik ﷺ je činio nabolje u nabavljanju sredstava i radio je naporno da postigne ono što bi ih vodilo ka njihovom cilju, a potom se oslonio na Onoga u Čijim Rukama su bogastva nebesa i zemlje, a ko god se osloni na Allaha On mu je dovoljan.

Dakle, ako sredstva nisu potpuna onda to nije opravdanje da se ne progoni neprijatelj i također nije prepreka (činiti to) jer je on ﷺ rekao: “Ako se oslonite na Allaha onako kako je Njemu dostojno, On će vam sigurno dati opskrbu kao što je daje pticama koje sa jutra izlete gladne, a u sumrak se vrate punih stomaka."

Iz ovog hadisa vidimo kako je Allahov Poslanik ﷺ bio oštar u vezi džihada i progona neprijatelja, pogotovo kada je (neprijatelj) bio slab. Također vidimo da njegovo ﷺ djelo ne znači da dovodi vojnike u opasnost - da Allah sačuva - ili da ih je gonio u propast kao što to neki danas tvrde. Uvijek kad neko krene u neku operaciju čija sredstva nisu potpuna i jaka tvrdi se da je to propast.

U njegovom ﷺ djelu leži jedna važna božanstveno-poslanička korist čije su značenje i utjecaj poznati onome ko izvršava ‘ibadet džihada, jer stvari se neće odvijati pravilno osim u činjenju najboljeg u težnji ka sredstvima. Ali ako mudžahid ostavi sredstva ili popusti u tome da ih stekne onda će rezultat biti gubitak i cilj neće biti ostvaren. Ali kada on učini svoje najbolje u težnji za sredstvima, a potom se osloni na Allaha onda će rezultat biti sreća na dunjaluku i na Ahiretu. {A u Allaha se pouzdajte ako ste vjernici[37]}.

Allah Svemogući je rekao: {Zatresi palmino stablo[38]}, a da ona (Merjem) nije poslušala i da je rekla: “Šta bi mogla jedna slaba žena učiniti sa palminim stablom?”, onda sigurno voćka ne bi pala.

Isto tako, da se iko od ashaba usprotivio da pojede tu jednu hurmu i rekao: “Šta može ta jedna hurma učiniti?”, on sigurno ne bi preživio i umro bi na putu.

El Muhallab رحمه الله je rekao: “Ta jedna hurma im je bila dovoljna blagoslovom Allahovog Poslanika ﷺ i blagoslovom džihada. Allah je blagoslovio ovu hurmu za njih, tako da je ona držala glad daleko od njih. I stvari se nisu odvijale izvan običajnog, što je trajno u Njegovoj Mudrosti iako je bio u stanju da stvori jelo za njih ili da pretvori kamenje u hljeb za njih.”

37 El Ma'ida: 23
38 Merjem: 25

Iz ovog hadisa učimo kako su ashabi bili pokoroni u poteškoćama kao i u lakoćama i vidi se njihova dobronamjernost i suzdržavanje od dunjaluka kada su krenuli noseći svoje zalihe na ramenima. Također veličina njihovog strpljenja i težak život na koji su bili navknuti omogućilo im je da prežive mučenja i strpjeli su se uprkos musibeta i razilaženja.

Tu je također njihovo, Allah bio zadovoljan sa njima, nastojanje da vode džihad na Allahovom putu i da ganjaju novac kafira gdje god se oni nalazili. Bez obzira da li su imali dovoljno sredstava, rizici se gomilali nad njima i obuhvatala ih strah i glad.

Ali neko bi mogao reći da Allahov Poslanik ﷺ nije znao da će stvar vojske dostići do ovoga stepena.

Ja kažem: Učenjaci nisu bili jednog mišljenja što se tiče ove bitke, jer su neki od njih spomenuli da je on ﷺ bio sa njima, dok je pretežno mišljenje da ih je poslao.

U bici Zatur-Rika dogodilo se ono što se odvilo u bici El Habat i još više. Ebu Musa رضي الله عنه je rekao: "Nas šestorica smo pratili Allahovog Poslanika ﷺ u jednoj bici. Imali smo jednu kamilu i jahali smo je mijenjajući se. Naše noge su bile povrijeđene i čak su mi i nokti otpali. Zamotali smo naše noge u krpe. Iz tog razloga ova bitka je dobila naziv Zatur-Rika."

Najvažnije od ove koristi je činjenica da ono što je zadesilo Allahovog Poslanika ﷺ i ashabe od bola, gladi i tjelesnih pukotina, se desilo u džihadu taleb[39] jer su oni izašli u lov na novac kafira. Kako je to onda, o vi Allahovi robovi, u džihadu ed-def'a[40] u kojem se brane din, životi i čast, o kojem su

39 Ofanzivni džihad
40 Defanzivni džihad

ljudi znanja rekli, da se za njega ne primaju uslovi, prividni izgovori i lažni argumenti?
Da Allah uputi svakog ka onome što On voli i s čime je On zadovoljan.

Drugo: Govor 'Ebu 'Ubejde je naredio da se prikupi sva zaliha hrane što se i učinilo. Naša putna zaliha se sastojala iz hurmi', što znači da je vođa vojske Ebu 'Ubejde ﵁ sakupio svu privatnu zalihu vojnika i tako su svi učestvovali u podjeli iako su neki imali možda više zaliha od drugih i bili u većoj potrebi i čuvanje njih značilo njihovo preživljavanje.

Ibn Battal prenosi da je El Muhallab ﵀ rekao: "Vođa može tražiti od ljudi njihovo učestvovanje, može ih i prisiliti tome da podjele njihove preostale zalihe, da bi preživjeli. Imam može dijeliti zalihe jednako između ljudi u gradovima, za cijenu ili bez cijene, a to može činiti također i na putovanju.

Ebu 'Ubejda je to činio prateći primjer Allahovog Poslanika ﷺ, kao što je Seleme ﵁ rekao: "Jednom (na jednom putovanju) umanjile su nam se zalihe i ljudi su pali u siromaštvo. Otišli su Poslaniku ﷺ i pitali za dozvolu klanja njihovih kamila, što im je on odobrio." U drugom hadisu rekao je Allahov Poslanik ﷺ: "Pozovite ljude da donesu ono što im je preostalo od hrane. Prostrijeta je kožna krpa i prikupila se sva hrana na nju. Allahov Poslanik ﷺ je ustao i zamolio Allaha da je blagoslovi."

Suvejd ibn En-Nu'man isto tako prenosi da je krenuo u pratnji Allahovog Poslanika ﷺ i kada su dostigli u Es-Sahbu, niži dio Hajbera, klanjao je ikindiju namaz i zamolio ljude da sakupe putnu hranu. Nije bilo ništa drugo osim es-suvajka[41] , koju je Allahov Poslanik ﷺ naredio da se pomokri vodom.

41 Jelo koje se priprema iz samljevene pšenice i ječma

Prethodni hadisi sadrže ono što smo potvrdili u vezi Poslanikove ﷺ vojske i njenog slabog financiranja.

U njima (hadisima) nalazimo da su savjetovali imamu da tješe ljude pa makar jednom dobrom riječju, tako da bi u teškim vremenima dobrovoljno dali što je u njihovim rukama ili zato što on njima obećava da im naplati u vremenima olakšanja; u protivnom on ih može natjerati na to ako postoji potreba za tim, kao što je prethodno spomenuto od El Muhallabe رحمه الله. Posebno ako se obrati pažnja da hadis od Džabira i prethodna dva hadisa spominju samo instrukcije bez ikakvog ukazivanja na govor o cijeni. Allahov Poslanik ﷺ je pohvalio ovo djelo u nastanjenim dijelovima i na putovanju. On ﷺ je rekao, kao što se bilježi u dva Sahiha: "Kada se u vojnoj kampanji (u džihadu) Eš'arijuna hrana približi kraju ili ako se umanji hrana njihove djece u Medini, onda neka prikupe sve zalihe koje imaju na jedno mjesto i podjele ih jednako među sobom. Oni su od mene i ja sam od njih."

U prethodnom se prikazuje kriminal onoga koji ima pokvarenu dušu i opasnu prirodu, koji ode i uzme od Allahovog novca iako ima viška u svojim zalihama. On čini ovaj zločin u vremenu nevolje koja je zadesila njegovu braću i njihove porodice, a posebno (porodice) zatvorenika i šehida. Niti je svoj novac velikodušno trošio i djelio ga sa svojom braćom koja su u nevolji niti je išta ostavio za njih što bi ih održalo u životu. Naprotiv, on je upotrijebio svaki mogući trik (kako bi došao do toga). I ovo je rezultat slabog jekina[42] i zato što je htio ostaviti opskrbu svojoj djeci nakon njegove smrti, tako da oni ne bi bili upetljani u tragedije koje je vidio kod drugih. Teško se kukavičkoj duši!

Ibn 'Omer رضي الله عنه je rekao: "Išao sam sa Poslanikom ﷺ dok nismo ušli u jedan vrt ensarija i on je počeo da kupi hurme, te da ih

42 Ubjeđenje

jede, pa mi reče: 'O Ibn 'Omere, zašto ti ne jedeš?' Ja odgovorih: 'O Allahov Poslaniče je nisam gladan.' On odgovori: 'Ali ja sam gladan; ovo je četvrto jutro u kojem nisam našao hranu i nisam je okusio, a da hoću dovio bi mom Gospodaru i On bi mi dao kao kraljevstvu od Kisre i Kajser. Šta ćeš da činiš, o Ibn 'Omere, ako imaš dug život i živiš među ljudima koji skrivaju svoju opskrbu cijelu godinu i čiji je jekin slab.'"

Treće: Razlog bitke – a ja sam namjerno odložio da govorim o tome – što je spomenuto u ranijem govoru jeste 'da presretnemo karavanu Kurejšija'. A karavana se sastojala iz kamila koje su nosile hranu i druge stvari.

On ﷺ je rekao: "Dato mi je pet stvari, koje nisu date nikome prije mene; potpomognut sam strahom (neprijatelja od mene) na udaljenosti mjesec (hoda), Zemlja mi je data mjestom za sedždu i čistom, pa gdje god nekog čovjeka od moga ummeta zadesi namaz neka klanja, dozvoljen mi je ratni plijen koji nije bio dozvoljen nikome (od poslanika) prije mene…"

Es-Sa'di رحمه الله je rekao: "Ovo je iz razloga milosti njegovog Gospodara prema njemu i njegovom ummetu i iz razloga njihovih vrlina i iskrenosti. On im ga je odobrio (ratni plijen) i nije ništa oduzeo od njihove nagrade za džihad."

Ko prati vojne kampanje Allahovog Poslanika ﷺ i njegove bitke prije bitke na Bedru zaljučit će da su bili usmjereni na presretanje karavana. Ratni plijen iz novca kafira je apsolutno najplemenitiji i najbolji način prihoda. Allah ga je učinio izvorom opskrbe za Allahovog Poslanika ﷺ i njegovu porodicu.

On ﷺ je rekao: "Poslat sam sa sabljom pred Sudnji dan, da se obožava samo Allah bez partnera. Moja opskrba leži ispod sjene moga koplja; oni koji se suprostave mojoj naredbi biće poniženi i pokoreni..." Ovaj hadis prenosi Imam Ahmed رحمه الله i

bilježi ga Buhari ﵀.

Allah je zabranio Svome Poslaniku ﷺ (da uzme) sadaku i zekat, jer je to hrana slabih i potrebnih i u zaštiti je ljudi. Tako je zahtjevao status Poslanika ﷺ da bi njegova opskrba i opskrba njegove porodice trebala dolaziti iz izvora jakih prihoda, sa čvrstoćom opremljenih majstora sablji i oružja; od feja[43] i ganime[44].

Allah Svemogući je rekao: {Plijen od stanovnika sela i gradova koji Allah Poslaniku Svome daruje pripada: Allahu i Poslaniku Njegovu, i bližnjima njegovim, i siročadi, i siromašnim, i putnicima namjernicima…}[45].

Allahov Poslanik ﷺ nije bio poljoprivrednik, kovač ili stolar, nego je bio mudžahid na Allahovom putu koji jede od toga što mu donese njegova sablja, kao što je on ﷺ rekao: "Moja opskrba leži ispod sjene moga koplja."

Rekao je El-Hafiz u El feth-u: "U ovom hadisu je ukazivanje na prednost koplja, dozvola ratnog plijena za ovaj ummet i da je opskrba Allahovog Poslanika ﷺ dolazila samo iz ratnog plijena, a ne iz drugih izvora. Iz ovog razloga su neki učenjaci rekli da je ovo najbolji izvor prihoda."

El Kurtubi ﵀ je rekao: "Šest je puteva kojima se traži opskrba, a najbolji način opskrbe je od našeg Poslanika Muhammeda ﷺ koji je rekao: 'Moja opskrba leži ispod sjene moga koplja; oni koji se suprostave mojoj naredbi biće poniženi i pokoreni'. Ovaj hadis je prenesen i svrstan kao autentičan od Et-Tirmizija. Dakle, Allah je u tome odredio opskrbu Svoga Poslanika ﷺ radi njene vrijednosti i dodijelio mu najbolje

43 Ratni plijen koji se oduzme bez borbe
44 Ratni plijen koji se oduzme sa borbom
45 El Hašr: 7

načine opskrbe."

Allah ﷻ je bodrio Svoje vjernike-mudžahide-robove da uzmu svoj prihod iz ratnog plijena i ovo je najbolja vrsta dozvoljenog prihoda. Svemogući kaže: {Sada jedite ono što ste zaplijenili kao dopušteno i lijepo i bojte se Allaha; Allah je, zaista, Onaj koji oprašta grijehe i milostiv je}55 On je isto rekao: {Allah vam obećava obilni plijen koji ćete uzeti}[46].

I On ﷻ je rekao: {I dao vam je da naslijedite zemlje njihove i domove njihove i bogatstva njihova, i zemlju kojom prije niste hodili; Allah nad svime ima moć.[47]}.

Iz tog razloga bi on ﷺ presretao karavane - to znači ratni plijen - i sa njim najpoznatiji ashabi, bili oni bogati ili siromašni.

Nema boljeg dokaza za veličinu ove časti – oduzimanje novca od kafira - od činjenice da je Allah ﷻ ljude Bedra učinio najnagrađenijim ljudima islama, koji su izašli da progone karavanu mušrika. Allah ﷻ je rekao: {I kad vam je Allah obećao da će vaša biti jedna od dvije skupine-a vi ste više voljeli da vam padne šaka ona koja nije bila naoružana!}[48].

Allahov Poslanik ﷺ je rekao o karavani Ebu Sufjana kao što je preneseno u Sahih Muslimu: "Mi hoćemo u pratnju; ko god ima jednu spremnu životinju na kojoj može jahati neka jaše sa nama."

Ka'b ibn Malik ؓ je prenio: "Allahov Poslanik ﷺ nije korio nikoga ko nije prisustvovao Bedru, jer je on izašao samo da dobije karavane. Kurejšije su izašle da pomognu svojoj karavani i tako su se susreli bez dogovora, kao što je

46 El Enfal: 69
47 El Ahzab: 27
48 El Enfal: 7

Allah Moćni i Uzvišeni rekao. Uistinu su ljudi od svih bitki Allahovog Poslanika ﷺ bitku na Bedru smatrali najčasnijom.”

Postoji li onda neki muvehhid-mudžahid koji kaže da ne želi biti ubijen u potrazi za plijenom, nakon što je saznao da su Allahov Poslanik ﷺ i najpoznatiji ashabi imali tu namjeru, a da su munafici bili oni koji su jedva čekali da dobiju ratni plijen bez borbe?

Allah ﷻ kaže: {Oni koji su izostali sigurno će reći, kada pođete da plijen uzmete: "Pustite i nas da vas pratimo!"}[49].

Es-Sa’di رحمه الله je rekao: “Kada je Svemogući spomenuo one koji su izostali i korio ih, spomenuo je da je je njihova dunjalučka kazna bila to kada su pitali za dozvolu da prate Allahovog Poslanika ﷺ i ashabe koji su krenuli da uzmu ratni plijen bez borbe, a on ﷺ je rekao: ‘Allah je obećao onome koji vodi džihad na Allahovom putu i čija motivacija nije ništa drugo do džihad na Njegovom putu i vjerovanje u Njegovu riječ, da će mu odobriti ulazak u Džennet (ako bude ubijen) ili će ga povratiti u svoj dom iz kojeg je izašao sa onim što je postigao od nagrade i plijena.’”[50]
On ﷺ je također rekao kao što je zabilježeno u dva Sahiha: “Hajr (dobro - kao trajna karakteristika) se nalazi u grivama konja (džihada) do Sudnjeg dana, jer oni donose nagradu i ratni plijen.” Dakle, nagrada i ratni plijen su znak dobra,

49 El Feth: 15

50 Ibn Hadžer el Eskalani je u knjizi Fethul Bari napisao sljedeće: “Znači sa punom nagradom ako nije uzeo ratni plijen ili sa punim ratnim plijenom i sa jednom dodatnom nagradom , kao da je šutio o drugoj nagradi koja je sa ratnim plijenom jer je ova manja u usporedbi sa nagradom koja je bez ratnog plijena. Ono što nas dovodi ovom objašnjenju je činjenica da očiglednost ovog hadisa govori da on ako dobije ratni plijen neće dobiti edžr (nagradu) ali to nije namijenjeno. Namijenjeno je puno više, a to je da dobije ganimu i sa njom jednu nagradu, koja je manja od nagrade onoga koji ne zaplijeni ganimu jer osnove zahtjevaju da je bolje ako ne bude ratnog plijena, a puna nagrada je ako je prisutna. I hadis jasno odbija isključenje ali ne jasno i kombinaciju.”

što je nagrada na Ahiretu, a ratni plijen na dunjaluku. Zato požuri o mudžahide ka najboljem prihodu.

El Hattabi ﵀ je rekao: "Što se tiče novca koji se uzme konjima, dakle džihadom, on spadu u najbolju vrstu novca."

El Karmani je rekao: "Ovaj hadis znači da će mudžahid ili biti šehid ili ne, a drugo značenje je da će dobiti ili nagradu ili ratni plijen. Po tome je sposobnost njihovih kombinacija pravna stvar koja isključuje odsustvo (nagrade) ali ne kombinaciju. U odnosu na ovu zbunjenost rečeno je: 'Riječ 'ili' znači 'i'[51]. Ovo je potvrđeno od 'Abdul-Birra el Kurtubija, a Et-Turbašti je ovome dao veći prioritet i procjena je nagrada i ganima.

Još jedna važna korist sa vojnog aspekta je znati da vojske pužu na njihovim stomacima. Tako je oduzimanje novca mušrika i presijecanje njihovih puteva snadbijevanja, slabost njihove snage i opsada njihovih baza. Jer nije nijedna sila u stanju da snadbijeva iz zraka, sa svim što je njenoj vojsci potrebno.

Uprkos ogromnosti američke zračne flote i njihovih ogromnih aviona, snadbijevanje njihovih potreba 70% zavisi od kopnenih puteva.

Allah Svemogući nam naređuje da opsjedamo baze kafira i podstiče nas da pravimo zasjede jer je to najbolja metoda u presijecanju njihovih puteva snadbijevanja. On ﷻ je rekao: {... opsjedajte i na svakom prolazu dočekujte...}[52].

Ibn Kesir ﵀ je rekao: "Ne budite zadovoljni time da ste spremni za njih, nego idite i opsjedajte ih u njihovim uporištima i tvrđavama i pljačkajte ih na njihovim putevima

51 Ova riječ u arapskom jeziku znači 'ili', a ponekad 'i'.
52 Et-Tevba: 5

i stazama dok im ne sužite njihov dugi put.”

Allah سبحانه وتعالى je rekao: {I nemojte malaksati tragajući za neprijateljem...}[53].

Ibn Kesir رحمه الله je rekao: “Nemojte se zadovoljiti samo sa mržnjom neprijatelja (kafira) nego idite i opsjedajte ih, napadajte njihove utvrde, zaustavljajte ih na njihovim putevima i oduzimajte njihov imetak.”

Vi muvehhidi-mudžahidi imate lijep uzor u vašim pretku Ebu Basiru رضي الله عنه koji je vraćen mušricima od strane Poslanika ﷺ zbog ugovora o miru kojeg je on imao sa njima, ali on (Ebu Basir) nije oslabio i nije sumnjao u svoje vođe, nego je smišljao kako da izađe iz svoje fitne i nije dozvolio da mu prođe jedina prilika ovog dugog puta i malog broja pratioca. Umjesto toga, preokrenuo je situaciju s tim što je ubio onoga koji je krenuo ponosno i sretno sa svojim lovom. On (Ebu Basir) se vratio Allahovom Poslaniku ﷺ, te ga pogledao i rekao: “Kakav bi bio on odličan pokretač rata, kada bi samo imao ljude sa sobom.” On ga je hvalio i nazvao ga hrabrim u ratu i smatrao ga jednim od njegovih ljudi (rata), kao što je El Hattabi رحمه الله rekao: “Ostavio je nagovještaj za ljude koji su bili potlačeni kao on da mu se pridruže, onda je (Ebu Basir) otišao sam, kao beskućnik i bio je praćen bez drugova i zemlje, sa žarom ljudi koji uspostavljaju države i počeo je sa gradnjom vojne baze na obali daleko od Medine i brzo se povećavao broj njegovih ljudi.”

U Sahihu se bilježi: “Ebu Džendel im je pobjegao i pridružio se Ebu Basiru. Kad god bi jedan čovjek od Kurejšija primio islam, pridružio bi se Ebu Basiru sve dok nisu osnovali jednu jaku grupu. Tako mi Allaha, kad god su čuli o nekoj karavani Kurejšija koja je bila na putu ka Šamu, zaustavili bi je, napali

53 En-Nisaa’: 104

(ljude), ubili ih i uzeli njihov imetak. Narod Kurejšija je poslao poruku Allahovom Poslaniku ﷺ i zamolili ga, Allaha radi i radi familijarnih veza, da pošalje nekog da ih vrati u Medinu i obećali su mu da ko god (od njih) dođe Poslaniku ﷺ da će biti siguran."

Dakle, Allahov Poslanik ﷺ im je poslao nekoga i Allah ﷻ je objavio sljedeće ajete: {On je zadržao ruke njihove od vas i vaše od njih usred Meke[54].}, sve do {Kada su nevjernici srca svoja punili žarom, žarom paganskim[55]}.

Pa vidite kako je jedna grupa čvrste odlučnosti i čvrste volje bila u stanju da slomi aroganciju Kurejšija i da ih dovede do toga da mole za prekid jednog uslova o kojem su oni i muslimani mislili da je poniženje i sramotna tačka za vjeru.

Dovoljno ti je da poznaješ sretni kraj ovog lava sa obale. El Hafiz je rekao u El Fethu: "Allahov Poslanik ﷺ je napisao pismo Ebu Basiru a pismo je dostiglo Ebu Basira dok je ležao na smrtnoj postelji i umro je sa pismom Allahovog Poslanika ﷺ u rukama. Tako ga je Ebu Džendel i zakopao na njegovom mjestu.

Jedna dalja korist koja se naročito odnosi na nas u novonastaloj Islamskoj državi je da ti o mudžahide treba da znaš da je ovo najvažniji izvor financiranja vojske, jer svaka Islamska država koja je uspostavljena tokom historije, punila je državnu kasu najviše fejom i ganimom.

Šejhul-islam Ibn Tejmijje رحمه الله je rekao: "Novčani prihodi rukovodstva koji imaju porijeklo u Knjizi i Sunnetu su od tri vrste: ganima, sadaka i fej."

54 El Feth: 24
55 El Feth: 26

Zato, o velijullah, razmisli o nagradi i uvijek misli na to da uzimaš ratni plijen od kafira i otpadnika, da bi sa tim hranio porodice zatvorenika i šehida i da oduzimaš novac kako bi financirao jednog mudžahida koji to ne može. Osim toga, uzimaš ratni plijen kako bi kupio jednu pušku sa kojom ćeš se boriti na Allahovom putu, ali čuvaj se toga da izlaziš samo radi ratnog plijena.

Budi iskren! Budi iskren!

TREĆE POGLAVLJE: MUKE PRVE DRŽAVE ALLAHOVOG POSLANIKA ﷺ PONAVLJAJU SE U MODERNOJ ISLAMSKOJ DRŽAVI

Neka od teških vremena koja su ugrožavala Državu Poslanika:

Vremena ozbiljnih tegoba, ekstremnih teškoća i velikih uticaja prolazili su Državom Poslanika ﷺ kao naprimjer ono što se desilo u bici na Uhudu.

Et-Taberi ﷺ i drugi su rekli: “Allahov Poslanik ﷺ je otišao (u bitku na Uhudu) sa hiljadu ljudi od svojih ashaba sve dok nisu stigli do Eš-Ševta, između Uhuda i Medine, odakle se ‘Abdullah ibn Ubejj ibn Selul vratio nazad sa jednom trećinom, on je rekao: ‘On je poslušao njih i izašao, a nije slušao mene, kunem se Allahom ja ne znam iz koje svrhe se mi ubijamo.’ Zatim se povukao nazad zajedno sa ljudima koji su ga slijedili od munafika i onih koji su sumnjali.”

‘Abdullah ibn ‘Amr ibn Hiram iz Benu Selema išao je iza njih govoreći: “O narode moj, podsjećam vas na Allaha, ne iznevjeravajte Allahovog Poslanika i vaše ljude pred njihovim neprijateljem! Ali oni su rekli: ‘Da znamo da ćete se boriti ne bi vas ostavili same ali mi ne vjerujemo da će doći do borbe.’”

Kada su ostali tvrdoglavi i insistirali da idu, rekao je: “O Allahovi neprijatelji, Allah vas izostavio, Allah će popuniti vaše mjesto.” I vratio se nazad Allahovom Poslaniku ﷺ[56].

U ovom događaju se nalaze važne pouke:

56 Iz ovog razloga je objavljen govor Allaha ﷻ: {I da bi znao ko su licemjeri.Njima je rečeno: "Dođite, borite se na Allahovom putu, ili se branite!", a oni su kazali: "Da znamo da će biti borbe, mi bi smo vas slijedili."Toga dana oni su bili bliži nevjerovanju nego vjerovanju. Svojim su ustima govorili ono što nije bilo u srcima njihovim! A Allah najbolje zna što oni kriju.} [Aal 'Imran: 167]..

Prvo: Uprkos ogromnim iskušenjima i opasnom vojnom stanju koji se desio dezertacijom jedne trećine vojske i kroz koju su nastale pometnje planova i smanjenje redova, te pored manjka broja boraca i opreme i događaja u mjestu Eš-Ševta, blizu bojnog polja, dok su se posmatrale dvije borbene grupe, najozbiljnije u toj stvari a istovremeno i to što je imalo najveći utjecaj na časne ashabe, je bila činjenica da su saznali da najmanje jedna trećina njihove vojske nisu muslimani. Spoznali su da su oni bili licemjerni kafiri koji su pokazivali ljubav, vjernost i podržavanje ali su krili neprijateljstvo, mržnju i rat.

Allah ﷻ kaže: {I da bi znao ko su licemjeri. Njima je rečeno: "Dođite, borite se na Allahovom putu, ili se branite!", a oni su kazali: "Da znamo da će biti borbe, mi bi smo vas slijedili."Toga dana oni su bili bliži nevjerovanju nego vjerovanju.Svojim su ustima govorili ono što nije bilo u srcima njihov!A Allah najbolje zna što oni kriju.}[57].

Svemogući također kaže: {Zašto se podvajate kada su u pitanju licemjeri koje je Allah vratio u nevjerstvo zbog onoga što su sami zaslužili?[58]}.

Razlog objave ovog ajeta je, kao što se prenosi u dva Sahiha u izjavi Sabita ؓ: "Kada je Allahov Poslanik ﷺ krenuo u bitku na Uhudu vratili su se nazad neki koji su izašli sa njim. Drugovi Allahovog Poslanika ﷺ bili su podijeljeni u dvije grupe. Jedna grupa je rekla: 'Mi ćemo se boriti protiv njih (licemjera).' A druga grupa je rekla: 'Mi se nećemo boriti protiv njih.' Nakon toga je Allah ﷻ objavio: {Zašto se podvajate kada su u pitanju licemjeri koje je Allah vratio u nevjerstvo zbog onoga što su sami zaslužili?[59]}."

57 Aal 'Imran: 167
58 En-Nisa: 88
59 En-Nisaa': 88

Et-Taberi ﷺ je rekao: "Ovo znači: 'O vi mu'mini žašto ste vi dvije posvađane grupe u pogledu na ljude licemjerstva {Koje je Allah vratio u nevjerstvo zbog onoga što su sami zaslužili...}, dakle Allah ﷻ ih je povratio u širk s time što je dozvolio njihovu krv i porobljavanje njihovih žena i djece.'"[60] Ibn Kajjim je u djelu Zadul-Me'aad rekao da su Ez-Zuhri, 'Asim ibn 'Amr , Muhammed ibn Jahja ibn Hibban i drugi rekli: "Bitka na Uhudu je bila dan iskušenja i razlikovanja kada je Allah Svemogući iskušao mu'mine a razotkrio munafike koji su svjedočili sa jezicima islam dok su skrivali kufr."

Drugo: Sa časnim djelovanjem kroz čvrstu odlučnost ashaba Allahovog Poslanika ﷺ, suočeni sa velikom katastrofom koja ih je iznenadno zadesila radi dezertacije jedne trećine vojske, među kojima su bila braća, rođaci i pripadnici plemena, pokazalo se da, elhamdulillah, nije bilo velikog uticaja osim kod dvije grupe mu'mina, Benu Harisa iz plemena El 'Avs i Benu Selema iz El Hazredža.

Allah ﷻ je rekao: {Kada dvije skupine vaše gotovo ne uzmakoše, a Allah je njihov zaštitnik. I samo u Allaha neka se vjernici oslone![61]}.

Et-Taberi ﷺ je rekao: "Oni su bili čvrsto odlučni da se vrate

60 U ovom trenutku je prikladno spomenuti stanje islamskog ummeta našeg vremena. U njemu postoji mnogo pseudo-muškaraca koji tvrde da imaju znanje o fikhu i mnogi koji se penju na ljestve neznanja i koji pozivaju na umjerenost, što je u stvarnosti jedan besčasni poraz. Oni ljudima predstavljaju džihad na Allahovom putu kao agresiju protiv kafira, kao da je kafirski zapad bio miran i kao du su ih mudžahidi napali u njihovim zemljama. Kako je onda tek sa okupatorima koji se zabavljaju muslimanskim zemljama i njihovim pomoćnicima od otpadnika koji se pripisuju islamu kao Aal Salul?! Allah ih prokleo! Sljedbenici istine od mudžahida ne poklanjaju pažnju prevarantima, lošečiniteljima, otpadnicima i munaficima, bez obzira na njihov broj. A to samo pod uslovom, da je njihov nijet iskren prema Allahu Svemogućem i da oni stave svoje povjerenje u Njega nakon što su poduzeli mjere i sve učinili za pobjedu.

61 Aal 'Imran: 122

kada se 'Abdullah ibn Ubejj vratio, ali ih je Allah sačuvao od toga."

Džabir ibn 'Abdillah je rekao: "Ne bih bio zadovoljan da ovaj ajet nije bio objavljen gdje Allah kaže: {A Allah je njihov zaštitnik.}."

I tako ova teška, ozbiljna pobuna nije imala utjecaj na ostatak vojske Allahovog Poslanika ﷺ, jer se nisu zanimali sa besmislenom diskusijom o njenim uzrocima i njenim budućim i sadašnjim posljedicama. Štaviše, zatvorili su redove, naoštrili odlučnost i požurili naprijed sa dovom ka njihovom Gospodaru i Pomagaču. Pokorili su se naredbi Allaha i Njegova Poslanika ﷺ na najbolji način i nakon tog događaja pokazali su otvoreno odlučnost i aktivnost.

Vođa (Allahov Poslanik ﷺ) je htio vidjeti ovaj divan rasplamsani entuzijazam, pa je rekao: "Ko će uzeti ovu sablju i dati joj njeno pravo? Neki ljudi su ustali da je uzmu (ali ju je on zadržao od njih) a potom ju je uzeo Ebu Dudžana. Počeo je da hoda ponosno kroz redove i Allahov Poslanik ﷺ je rekao: 'Ovo je hod kojeg Allah mrzi osim u jednoj ovakvoj situaciji.'"

Ibn Ishak رحمه الله je rekao: "Onda je Allah poslao pobjedu muslimanima, ispunio Svoje obećanje njima i oni su ih klali svojim sabljama dok ih nisu istjerali iz logora i to je bio siguran poraz."

Kunem se Allahom da je ovo odlučnost istinskih muvehhida kojima ne šteti mali broj onih koji sa njima koračaju niti im šteti velik broj izgubljenih, svejedno koliko im je jaka moć i status izgubljenih ili koliko je slab status pomoćnika. Njihov cilj je pokornost Allahu i Njegovom Poslaniku ﷺ. Otpadništvo jednog prevarantnog plemena ili jednog lažnog sveštenika koji glumi pobožnost i vrline, nema utjecaja na njih.

Tu je Ebu ‘Amir el Fasik[62], jedan od vođa plemena El ‘Avs i jedan od šejhova sahavata po današnjoj logici.

Ibn Kesir ﵀ je rekao: “On je obećao Kurejšijama da ako bi susreo svoje ljude ne bi bila dva čovjeka nesložni o njemu ali kada su se suočile te dvije strane, vidjeo je Ebu ‘Amir (svoje pleme) između Abesinijaca i mladića Meke pa uzviknu: ‘O pleme El ‘Avs ja sam Ebu ‘Amir’, a oni odgovoriše: ‘Allah te nikad ne blagoslovio, o griješniče!’ A u džahilijjetu su ga nazivali sveštenikom.”

Prvi, najbrži i najaktivniji koji je poduzeo inicijativu i borio se protiv njega bio je njegov sin Hanzalah, “od meleka okupani", koji je napustio bračni krevet i svoju namirisanu mladu kako bi presjekao jezik i vrat svoga oca, šejha sahavata, pa je postigao šehadet. Da li je dakle preostao neki argument za pozivače nacionalizmu i nepovredivosti nacionalne krvi?

Pa se pričuvajte, o vojnici Islamske države, obmane huškača i povlačenja radi utjecaja lošečinitelja. Kunem se Allahom, Allah će vam dati pobjedu i molite Allaha za čvrstoću.

Gospodaru naš obaspi nas saburom, učvrsti naše korake i pomozi nam da pobjedimo kafirski narod.

Imam Ahmed ﵀ prenosi od ‘Ajjada el Eš’arija da je ‘Omer ﵁ vezano za bitku Jermuk rekao: “Dođe li do borbe onda je Ebu ‘Ubejda vaš vođa. Ali su mu oni napisali: ‘Smrt nam je došla.’ I zamolili su ga za pojačanje. On im je odgovorio: ‘Stiglo mi je vaše pismo o molbi za pojačanje i ja ću vas uputiti na Onoga Koji će vam dati bolju podršku, Uzvišenog Allaha. Molite Ga za pomoć jer Muhamedu ﷺ je data pobjeda na Bedru kada je imao manje boraca nego vi. Kada vam moje pismo stigne borite se protiv njih i ne konsultujte me.’ On je rekao: ‘Borili

62 El Fasik znači griješnik.

smo se i pobijedili ih.'"

Treće: Vezano za broj muslimana u bici na Uhudu Et-Taberi je rekao: "Otišao je Allahov Poslanik ﷺ na Uhud sa hiljadu ljudi, to je broj na koji su se složili svi učenjaci od Es-Siar vel-Megazi[63] ali se razilaze u broju onih koji su ostali sa Allahovim Poslanikom ﷺ a većina učenjaka Es-Siar su složni da ih je bilo 700. Ovo je najispravniji pogled i mi imamo dokaze za to – borba Uhuda je bila odbrambena borba i niko nije izostao osim sa opravdanjem...a od takvih je bili vrlo malo."

Šejhul-islam Ibn Tejmijje رحمه الله je o odbrambenoj borbi rekao: "Ova i njoj slična pripadaju defenzivnoj borbi, a ne ofenzivnoj i nije je dozvoljeno napustiti, bez obzira o kakvim okolnostima se radilo, a bitka na Uhudu spada u ovu kategoriju."

Neprijatelj je došao kako bi izbrisao sljedbenike islama u njihovoj zemlji, a Allahov Poslanik ﷺ je naredio ljudima da izađu i da se bore protiv njih.

Ibnul-Kajjim je u djelu Zadul-Me'ad rekao: "Kada je Allahov Poslanik ﷺ obavljao džumu pripovijedao je ljudima, opominjao ih i upućivao ih da naporno rade i da vode džihad pa su izašli ljudi Medine, stariji i mladi u borbu. Allahov Poslanik ﷺ je dodijelio dozvolu onima od mladih koji su u borbi od koristi i koji su je izdržali ili koji su napunili 15 godina i poslao je nazad jednu drugu grupu kao što je potvrđeno u dva Sahiha. Mobilizirao je također i starije ljude. Tu je Hejtema Ebu Sa'd, čiji je sin Sa'd poginuo u bici na Bedru i on je rekao Allahovom Poslaniku ﷺ: 'Ja sam ostario, moje kosti su postale suhe i moja želja je da sretnem svoga Gospodara pa dovi o Allahov Poslaniče da me Allah učini šehidom i da me spoji zajedno sa Sa'dom u Džennetu.' Allahov Poslanik ﷺ je zatim učinio dovu za njega pa je pao na Uhudu kao šehid."

63 Historija bitaka i vojnih ekspedicija

To znači da je cijela vojska Države Poslanika ﷺ u bici na Uhudu i tri godine nakon njene uspostave, iz razloga prethodno spomenutog u najboljem slučaju imala samo 700 ljudi. Ovo se potvrđuje onim što je preneseno u dva Sahiha, da je Huzejfa رضي الله عنه rekao da je Allahov Poslanik ﷺ rekao: "Nabrojte mi imena ljudi koji su izjavili da su muslimani. A kod Muslima se bilježi: 'Nabrojte mi one koji se pripisuju islamu.' On je rekao: 'Nabrojali smo mu 1500 ljudi.' A u drugoj predaji stoji: 'Utvrdili smo da ih je bilo 500.'"

Prenošenje ovog hadisa, kao što je naveden u El Fethu od El Hafiza, podupire El A'maša, ali njegovi učenjaci nisu bili složni u vezi broja.

Učenjaci su razjasnili razliku na različite načine i kombinirali su prenošenja. Neki od njih su odredili veći broj kao broj svih ljudi, žena i djece koji su primili islam, a manji broj kao broj boraca. Drugi su više težili (mišljenju) da je manji broj sadržao borce Medine, a ostatak boraca oko nje u selima i dolinama.

Da bi potvrdili da je cijela vojska Države Poslanika ﷺ bila na Uhudu moramo vidjeti kada je bilo ovo brojanje?

U El Fethu El Hafiz teži mišljenju da se desilo na dan bitke na Uhudu. On je rekao: "Izgleda da se ovo desilo (u vremenu) kada je bilo očekivano ono što izaziva strah. Možda je ovo bilo (za vrijeme) kada su išli na Uhud ili neku drugu bitku."

Onda sam vidio u pojašnjenju od Ibn et-Tina njegovu potvrdu da je to bilo (za vrijeme) kada se kopao jarak (hendek).

Ed-Davudi prenosi da je moguće da se ovo desilo kada su bili na Hudejbiji. Ali radije smo mišljenja da je to bilo poslije Uhuda, a ne prije jer je El Hafiz rekao: "Izgleda da se ovo desilo (u vremenu) kada je bilo očekivano ono što izaziva strah." I ovo je baš ono što ja mislim.

Država Poslanika je doživjela jak potres iz razloga otpadništva jednog velikog broja ljudi, a postoji li nešto što je opasnije od nereda licemjerstva?

Izgleda da je Allahov Poslanik ﷺ htio da zna tačan broj boraca, bez licemjera jer se nalazio u neprekidnom stanju rata i jer je postojao termin za susret između njega i njegovih neprijatelja. Ovo se potvrđuje onim što prenosi Muslim, Ahmed, Ibn Madže i Et-Tirmizi, a to je da je njihov broj bio između 600 i 700, što je isti broj onih koji su ostali sa njim postojani na Uhudu i to 700.

Ono što ovo mišljenje jača je činjenica da je prenosilac hadis Huzejfa رضي الله عنه koji je bio čuvar tajni Allahovog Poslanika ﷺ, a Allah najbolje zna.

U gore navedenom se jasno vidi kolika je bila vojska Države Poslanika, tri godine nakon njene uspostave.

Važno pitanje koje je se ovdje postavlja jeste to da li je ovaj broj minimum s kojim bi se mogla uspostaviti jedna Islamska država, te kolika je količina kontrole i utjecaja? Je li to tačno određeno i ograničeno ili je to relativno?

Da bi znali prirodu kontrole islamske vojske u Državi morali bi manifestirati neke realnosti nakon Uhuda, a to je sljedeće:

700 muslimanskih boraca koji su teško povrijeđeni i u jednoj kritičnoj, psihičkoj situaciji. Allah سبحانه وتعالى kaže: {Zato vam je uzvratio brigom na brigu...}[64] , što znači ‘jedna briga iza druge’. Na drugoj strani se nalazilo najmanje 300 licemjera sa punom opremom koji žive u muslimanskoj zajednici i koji poznaju sve njihove slabe tačke.

64 Aal 'Imran: 153

Židovska naselja su bila administrativno vrlodobro organizovana i vojno pripremljena, povezani su sa muslimanima ugovorima i najbrži su u njihovom kršenju, pogotovo kada im se pruži prilika za to. Zaista se to i desilo; i oni su imali jaku tajnu vezu sa arapskim munaficima.

A tu je još jedna grupa koja je manje opasnija. To su oni stanovnici Medine koji nisu primili islam i njih je bilo još uvijek vrlo mnogo kada uporedimo broj (ljudi) koji su izašli[65] u osvajanje Mekke i onih koji su izašli u bitku na Uhudu.

U Sahihu se prenosi da je El Beraa' ؓ rekao: "Došao je Allahovom Poslaniku ﷺ neki čovjek naoružan, u pancirnom odijelu i rekao: 'O Allahov Poslaniče, da li da se borim ili da primim islam?' On ﷺ mu reče: 'Primi islam, a zatim se bori.' On je primio islam, borio se , a zatim poginuo, na šta je Allahov Poslanik ﷺ rekao: 'Malo je radio, a puno zaradio.'" A u predaji od Ibn Ishaka stoji: "Zašto je došao ovaj Usajrim? Mi smo ga napustili a on je odbijao ovu stvar (islam)."

Kontrola vojske Poslanika ﷺ u Državi je zaista bila jaka i prisutna iz razloga složnosti muslimana, jačine njihove akide i jedinstva njihovih redova, ali su bili zbunjeni drugim stvarima – kao što smo prethodno spomenuli kada smo govorili o tri grupe koje su bile sa njima – uzimanjem u obzir bližu okolinu Medine. Ali kada se uporedi ova snaga sa njenom većom okolinom koja je vrebala na njih bile to Kurejšije ili ostali Arapi, a da ne spominjemo Perzijance i Rimljane, onda je stvar još teža.

Da li je i dalje postojala Država Poslanika nakon Uhuda po ovima koji pretjeruju u konceptu brojeva, opreme i količine utjecaja i kontrole?

65 Deset hiljada ljudi

Zaustavimo se kod još jedne scene koja je još uznemirujuća i koja je zadesila Državu Poslanika, a to je bitka na Hendeku[66], tokom bitke El Ahzab[67].

Allah ﷻ je rekao: {Kad su vam došle i odozgo i odozdo, kad su vam oči razrogačene bile, a duša došla do grkljana, i kad ste o Allahu svašta pomišljali. Tada su vjernici bili u iškušenje stavljeni i žestoko su bili uzdrmani[68]}.
Situacija u bici El Ahzab bila je sljedeća:

Allahov Poslanik ﷺ i njegovi časni ashabi رضي الله عنهم su iskopali jedan jarak (rov) kako bi zaustavili neprijatelja i to nakon savjeta Selmana el Farisija رضي الله عنه koji je rekao: "Mi u zemlji Perzije kopamo jarak kada smo pod opsadom." Onda je muslimanska vojska čekala iza jarka i bilo ih je otprilike 1000 boraca i ovo je najtačniji bro, in šaa' Allah, drugačije nego što tvrdi većina učenjaka od Es-Sijar, jer postoje dokazi ali ovdje nije mjesto zato.

Šejhul-islam Ibn Tejmijje رحمه الله je rekao: "U btci na Bedru je bilo 313 muslimana, u bici na Uhudu 700 i u bici na Hendeku više od 1000 ili skoro toliko ispred koji je stajalo 10.000 arapskih mušrika, odlučnih da uđu u Medinu i da izbrišu muslimane. Ali iznenada se pojavio neprijatelj koji ih je ugrožavao otpozadi i koji je pokazao svoje neprijateljstvo najružnijom slikom, a to su bili židovi od Beni Kurejza.
El Hakim i El Bejhaki prenose da je Huzejfa رضي الله عنه rekao: "Sjedili smo u bici El Ahzab u redovima i bili su Ebu Sufjan i njegovi saveznici nad nama, a židovi od Beni Kurejza su bili ispod nas i bojali smo se od njih za naše potomstvo."

Es-Sa'di رحمه الله je rekao: "Oni su opsjedali Medinu, situacija je

66 Jarak ili rov
67 Saveznici
68 El Ahzab: 10-11

postala oštrija, srca su došla do grkljana i mnogi ljudi su počeli misliti loše kada su vidjeli da je stanje bilo kritično za njih i teškoće postale mnogo ozbiljnije."

Strah i glad muslimana je postao toliki da je Allahov Poslanik ﷺ jednog dana govorio ljudima: "Ko može otići na drugu stranu da vidi šta su ti ljudi učinili?" I Allahov Poslanik ﷺ obećava onome ko ode da će se ponovo vratiti i da će mu Allah dati Džennet ali nijedan čovjek nije ustao. Onda je on ﷺ klanjao jedan dio noći, potom se vratio nazad i rekao: "Ko može otići na drugu stranu da vidi šta su ti ljudi učinili i da se opet vrati nazad?" Allahov Poslanik ﷺ obećava onome ko ode da će se ponovo vratiti. Zatim je rekao: "A ja ću moliti Allaha da ga učini mojim drugom u Džennetu." Ali nijedan čovjek ne ustade zbog straha i hladnoće i intenziteta gladi. Kada niko nije ustao Allahov Poslanik ﷺ je pozvao mene pa sam bio obavezan ustati kada me je zovnuo.

Kada se situacija pogoršala i kada se Allahov Poslanik ﷺ zbog židova od Benu Kurejza pobojao za potomstvo i žene, jer nije bilo značajne vojne prepreke koja bi ih mogla spriječiti u tome da im učine nešto ili da ispruže njihove pogane ruke na muslimane otpozadi, Allahov Poslanik ﷺ je htio unijeti neslogu među skup saveznika. On je poslao nekoga plemenu Gatafan da bi s njima sklopili primirje, kako bi oni zaustavili borbu u zauzvrat za jednu trećinu voća iz Medine. Bilo je rasprava u vezi ovog i on ﷺ se posavjetovao sa dvojicom Sa'da, vođama El 'Avs i El Hazredž, koji su rekli: "Mi se kunemo Allahom da ćemo im dati samo sablju." I on je preuzeo njihovo mišljenje i rekao: "To je bilo nešto što sam učinio za vas kada sam vidio da su se Arapi ujednili protiv vas." Onda je došla olakšica nakon više od dvadeset noći: {O vjernici, sjetite se Allahove blagodati prema vama kada su do vas vojske došle, pa smo Mi protiv njih vjetar poslali, i vojske

koje vi niste vidjeli – a Allah dobro vidi šta vi radite[69]}.

To je bila (nagrada) za njihovo iskreno vjerovanje, njihov dobar posao, njihovo strpljenje sa Allahovom odredbom i njihovo povjerenje u Njega: {A kada su vjernici saveznike ugledali, rekli su: "Ovo je ono što su nam Allah i Poslanik Njegov obećali, i Allah i Poslanik Njegov istinu su govorili"- i to im je samo povećalo vjerovanje i predanost.[70]}.

Vi treba da znate da muslimani nisu bili spremni za jednu ovakvu produktivnu borbu ili su spremali ali nisu imali ono što bi im bilo dovoljno ili što bi ih održalo u životu.

Počeli su kopati jarak ne imajući ništa za jelo ili s čim bi mogli otjerati glad, iako su bili ljudi poljoprivrede bili su zauzeti s tim da vode džihad sa Allahovim Poslanikom ﷺ.

Ovo se pokazuje u razlogu objave govora Uzvišenog: {I trošite imetak na Allahovom putu, i svojim rukama se u propast ne bacajte, i dobro činite; Allah, doista, voli dobročinitelje[71]}.

Ebu Ejjub el Ensari رضي الله عنه je rekao: "O ljudi! Vi dajete ovom ajetu jednu pogrešnu intepretaciju dok je ovaj ajet objavljen isključivo nama ensarijama, kada je Allah ojačao islam i umnožio njegove pomagače. Neki od nas su van prisustva Allahovog Poslanika ﷺ jedni drugima potajno rekli: 'Naš imetak je izgubljen. Dakle, ako se mi odamo našem imetku onda će nam biti vraćeno ono što smo izgubili.' Pa nam je Allah dao odgovor na ono što smo namjeravali dok je On سبحانه وتعالى rekao: {I trošite imetak na Allahovom putu, i svojim rukama se u propast ne bacajte...} Dakle, propast je bila da smo mi sa našim imetkom ostali, dok nam je On سبحانه وتعالى naredio da se

69 El Ahzab: 9
70 El Ahzab: 22
71 El Bekara: 185

borimo."

Kakva je dakle bila njihova hrana tada?
Bilježi se u Sahihu od Enesa ﷺ da su ljudi donijeli jedan pregršt ječma i da je iz toga spremljeno jedno jelo u kome je kuhan ječam sa jednim sredstvom za kuhanje (to znači ulje, mast i margarin koji su imali promjenu boje i mirisa) i to se dalo gladnim ljudima. Jelo se ljepilo u njihovim grlima i imalo je neugodan miris.

Allahov Poslanik ﷺ je i sam patio od gladi što svakom muvehhidu slama srce i navodi na plakanje. Enes ﷺ je rekao kao što se bilježi u Sahihu: "Kopali smo jarak na danu Hendeka dok nismo došli do jednog velikog komada stijene. Ashabi su otišli Allahovom Poslaniku ﷺ i obavijestili ga o tome. On ﷺ je rekao: 'Ja ću sići (u jarak)'. Ustao je i moglo se vidjeti da je svezao jedan kamen preko stomaka zbog jake gladi. Ostali smo tri dana bez hrane."

U Sahihu se bilježi da je on ﷺ prolazio pored muhadžira i ensarija dok su oni jednog hladnog jutra kopali jarak. Nisu imali robova koji bi to mogli izvršiti za njih. Kada je Allahov Poslanik ﷺ vidio njihove teškoće i glad rekao je: "O Allahu! Pravi život je na Ahiretu pa oprosti ensarijama i muhadžirima." Oni mu na to odgovoriše: "Mi smo oni koji su se zakleli Muhammedu da ćemo voditi džihad dok smo živi."

Nakon svega ovoga pitamo one koji govore o Islamskoj državi poslije Syces-Picot (Sajks-Pikot) ugovora; koje veličine je bila Država Allahovog Poslanika ﷺ u Medini? Koje veličine je bila tokom bitke El Ahzab, pogotovo nakon što su židovi od Benu Kurejza prekršili ugovor? Da li je Islamska država opstala i zašto?

Da li bi ova slika mogla biti minimum snage i veličine koju bi

trebala imati Islamska država?

Koliki utjecaj islamske vlade mora biti u zemlji uzimajući u obzir šta se desilo u bitkama na Uhudu i El Ahzab, gdje nije bilo ništa što bi moglo zaštititi žene i djecu od židovskih neprijatelja i gdje je muslimanska vojska bila u tako velikoj količini straha da čak i za ulazak u Džennet sa Allahovim Poslanikom ﷺ niko od vojnika nije htio ustati?

Kolika je količina nepobjedivosti i i nezavisnosti nakon čega je Allahov Poslanik ﷺ pregovarao o tome da dadne mušricima jednu trećinu voća iz Medine koji u vremenima širka nisu ni sanjali o tome da dobiju i jednu hurmu bez novca?

Dakle pitanje glasi: Ispunjava li Islamska država u Iraku uvjete veličine, moći i utjecaja u odnosu na Državu Allahovog Poslanika ﷺ uzimajući u obzir iskušenja kroz koje su obje države prošle i ogromnu razliku između njih?

Moj brate muvehhide, ja neću govoriti o El Enbaru[72] ili o njegovom ponosu i također neću govoriti o tome kako je Allah ponizio kufr i njegove zastave i kako je rukama ljudi Islamske države uzdigao svjetionik islama i njegovu akidu, što čak i neprijatelj priznaje! Neću govoriti o Dijali[73] lavovskoj tvrđavi islama i njenim bitkama i koliki je jednog dana bio dostignut njen ponos da su uništili posljednju kontrolnu tačku murtedda, a zatim slavili tamo. Neću govoriti o Mosulu[74] i njegovim ljudima ili o uvidu otpadničkog službenika, gradonačelnika El Hadba'a, da gube cijelu kontrolu nad Mosulom i da su on i njegova banda opkoljeni u oblasti Ed-Davasa, i da snaga i riječ nad Mosulom pripada Islamskoj državi.

72 Vilajet u Iraku
73 Vilajet u Iraku
74 Grad u Iraku

Neću govoriti o Bagdadu[75] i njegovoj okolini i zašto je El Hakim[76] tražio da El Karh[77] bude za ehlu-sunnije, a Er-Rusafa[78] bude za šijje i zašto su Amerikanci Er-Ridvaniju[79], Jusufijju i El Iskendarijju[80] nazvali "trokutom smrti", jer sam ja tada imao čast da preuzmem ovu teritoriju i ja znam da je ulazak u ovu teritoriju bio neispunjiv san za Amerikance i murtedde.

Neću govoriti ni o Kirkuku[81] ni o Salahuddinu[82] - Allah ih blagoslovio - i kako je jednog dana Salahuddin u potpunosti pao u ruke Islamske države, izuzimajući Tikrit[83].

Ja ću danas, štaviše, govoriti o jednom od zaboravljenih mjesta ove mlade, novonastale Države, posebno prije nego što su kriminalne kafirske izdajice od naših ljudi, iz zavidnosti i mržnje što menhedž selefa preuzima vodstvo u Allahovoj zemlji, pokrenuli zavjeru protiv toga.

Govorit ću o 'Arab Džuburu[84] i njegovoj okolini jer je Allah ﷻ od prvog dana ulaska okupatora, počastio ovu teritoriju džihadom na Njegovom ﷻ putu do ujedinjenja mudžahida pod jednu zastavu, zastavu Islamske države. Naši vojnici su samo u ovoj oblasti dostigli broj od 3000 mudžahida gdje su uspostavili hudud[85], potisnuli nepravdu, širili sigurnost i pomagali siromašne dok su bili upetljani u gorkoj borbi

---

75 Grad i vilajet u Iraku
76 Jedan od rafidijskih vođa
77 Dio grada u Bagdadu koji se nalazi zapadno od rijeke Tigris i u kojem se nalazi međunarodna zona „Zelena Zona"
78 Dio grada u Bagdadu koji se nalazi istočno od rijeke Tigris
79 Grad u vilajetu Bagdad, nalazi se otprilike 20km južno od Bagdada
80 Grad Aleksandrija, nalazi se otprilike 70km od Bagdada u porvinciji Babil
81 Grad i vilajet u Iraku
82 Grad i vilajet u Iraku
83 Grad u Iraku
84 Područje u Bagdadu
85 Doslovno značenje: granice. Međutim, ovdje se misli na propisane kazne iz Kur'ana i Sunneta.

protiv okupatora i njegovih saveznika.

Očistili su zemlju od njihove prljavštine i otjerali su ih odatle ponižene i razočarane i Allah ﷻ se smilovao mudžahidima tako da su spriječili njihova vozila (vozila okupatora) da ih voze po tlu i njihove avione da lete zrakom. Otpočevši helikopterima i borbenim avionima, a na kraju su spriječili ulazak svih vrsta aviona.

Onda je izašao u javnost pomoćnik komandira američkih snaga kako bi otvoreno izjavio: “Ova regija je izvan kontrole.” I sakupio je svoje strateške bombardere od Amerike i izdajničkih susjednih država koje su se ujedinile sa političkim odborom kako bi bombardovali ‘Arab Džubur i za kojeg su izjavili da je to izgorjela zemlja koja je zabranjena za sve što na ovoj zemlji promjenjuje, znajući da je površina od ‘Arab Džubura i njegove okoline veća od površine Medine danas – ne samo na dan proglašenja Države Allahovog Poslanika ﷺ.

Postavlja se pitanje. Kada bi Islamska država bila samo u ‘Arab Džuburu da li bi onda bila prava Država?

Mi danas, elhamdulillah, donosimo radosne vijesti Ummetu da se i dalje širimo uprkos izdaji “Muslimanskog bratstva” pod vođstvom “El Hizbul-islami” i izdaji Sururijuna u Iraku pod vođstvom “Islamske vojske”. Naša kontrola nad mnogim drugim teritorijama je sa Allahovom Moći i Snagom slična onoj nad ‘Arab Džuburom, Dijalom, Mosulom, Kirkukom, Bagdadom i El Enbarom.

Priznajemo ogorčeno da smo izgubili mnogo mjesta nakon izdaje i otpadništva grupa koje sačinjavaju političko vijeće otpora i nakon njihovog saveza sa krstaškim okupatorima jer oni su bili najbolji špijuni i pomagači okupatora, naročito jer su bili pomiješani među nama i mi smo ih smatrali braćom u vjeri, sve dok nam nisu zaboli nož u leđa, hasbunallahu

ve n'imel vekil[86]. Na kraju, čestitam muslimanima i našim ljudima u Zemlji dviju rijeka (Irak), a posebno vojnicima Islamske države blagoslovljeni mjesec ramazan. Hvala Allahu Koji je počastio nas i vas da dočekamo ovaj veliki mjesec ramazan, mjesec džihada i šehadeta na Allahovom putu.

O Gospodaru, o Ti Koji si iznad nebesa, Ti Koji si pun milosti, ova glad i žeđ su iskreni, i naša borba protiv neprijatelja pravde, pa slomi kičmu onima koji se ne boje Najsilnijeg.
[Poezija]

Molim Uzvišenog Allaha da vam podari najčasnija, najbolja, najčistija i najsavršenija djela, tako da budete od onih koji noću molitvu obavljaju, a danju su vitezovi, jer ummet islama očekuje vaše borbe i vaš džihad u blagoslovljenom mjesecu, pa izliječite prsa mu'mina i pokažite kafirima ono od čega su bili upozoravani.

{Gospodaru naš, oprosti nam grijehe naše i pretjerivanje u postupcima našim, učvrsti korake naše i pomozi nas protiv naroda nevjerničkog!} [Aal 'Imran: 147]

Vaš brat Ebu Hamza el Muhadžir

86 Dovoljan nam je Allah, a divan je On Zaštitnik

PLANINA UḤUD
SJEVER
EL ḤENDEK (ROV)
PLANINA SALA'
MEDĪNA
ŽIDOVI
BENU KUREJZA
KUBĀ'
PLANINA 'ASĪR